

BIBELSK

TRO

4

/2016

Fritt, uavhengig tidsskrift på evangelisk-luthersk grunn

25. årgang

www.bibelsk-tro.no

I dette nummeret:

- De vantros sinn er forblindet
- Endetidens tegn
 - Kristendommens historie i Spania

PÅ BIBELENS STIFTELSE GRUNN

utgir tidsskriftet Bibelsk Tro

Formål og grunnlag:

Stiftelsens formål er å fremme bibeltro kristendomsforståelse etter Guds Ord på den evangelisk-lutherske bekjennelsesgrunn. Stiftelsen skal på det grunnlag som er nevnt nedenfor ved litterær virksomhet og på andre tjenlige måter hjelpe til å utbre bibelsk forkynnelse og lære, slik at evangeliet kan nå ut til menneskene og nådegavene få sin naturlige funksjon. Likedan vil en vurdere religiøse og åndelige strømninger, bevegelser, tidsaktuelle tanker, ideologier og tiltak i lys av Skriften.

Grunnlaget for stiftelsens virksomhet er den Hellige Skrift, forstått og brukt i lys av Bibelens eget Kristus-vitnesbyrd og Jesu og apostlenes skriftsyn, dvs. Skriftens vitnesbyrd om seg selv. Bibelen er Guds Hellige Ord, gitt ved den Hellige Ånds inspirasjon, troverdig og urokkelig, helt igjennom Guds Ord gitt i menneskelig språk.

Bibelens ord – slik det opprinnelig ble gitt – er uten feil og selvmotsigelser i alle sine uttalelser når det forstås i samsvar med dens egne forutsetninger. Skriftens ord må tolkes ved Skriften selv. Bibelen er Guds åpenbaringsord, gitt oss som veiledning til frelse og evig liv. Den er den eneste, sanne og fullt ut tilstrekkelige, klare og absolutte autoritet og norm i alle spørsmål som angår kristen tro, lære og liv.

Den evangelisk-lutherske lære som er nedfelt i Den norske kirkes bekjennelses-skrifter er i samsvar med Skriften og følgelig bekjennelsesgrunnlag for stiftelsens virksomhet. Sentralt i denne lære står overbevisningen om "Skriften alene", "rettferdiggjørelsen ved tro på Kristus alene" og den evangeliske kirkeforståelse som legger vekt på det alminnelige prestedømme og nådegavehusholdningen.

Styret:

Pensjonert lektor/cand. theol. Olav Hermod Kydland (formann), baker Erik Nordbø (nestformann), avd.leder Olav Stokka, tømrer Jostein Vedøy og eiendomsmegler Edvard Jekteberg.

Varamenn: Pensjonert adjunkt Gunnar Holth, tømrer Magne Sunde, pensjonert prosjektleder Livar Wetteland.

Rådet:

Pensjonert lastebilsjåfør Tor Landro, pensjonert lektor/cand. theol. Arvid Joramo, næringsdrivende Eivind Nilsen, pensjonert vaktmester Dagfinn Natland, byggmester Bernhard Sunde, pensjonert stålverksarbeider Kjell Magnor Kvalvåg.

Faste medarbeidere i Bibelsk Tro:

Forkynner Kjell Dahlene, adjunkt Gunnar Holth, tidl. kretssekretær Erik Høiby, rektor Finn-Widar Knutzen, juridisk rådgiver Jan Endre Aasmundtveit, ekspeditør Immanuel Fuglsang (Danmark), pastor Henric Staxäng (Sverige), tømrer Eivind Ydstebø.

BØNNEVAKT FOR NORGE

Ønsker dere bønnesedler tilsendt, skriv til:

Bønnevakt for Norge,
Postboks 264,
4367 Nærbø

**BIBELSK
TRO**

*Fritt, uavhengig
tidsskrift på evangelisk-
luthersk grunn*

Redaksjon:
Eivind Gjerde
Olav Hermod Kydland

**Redaksjons- og
ekspedisjonsadresse:**
Postboks 264, 4367 Nærbo
olav.kydland@lyse.net

Internett:
www.bibelsk-tro.no
btpost@bibelsk-tro.no

Abonnement og gaver:

Persokkrossen 3
4046 Hafrsfjord
Postgiro: 0530.04.87884
Bankgiro: 3290.07.77786
Dansk postgiro: 2509350
Dansk bankkonto:
9570 2509350
Svensk postgiro: 106 4551-3
Kasserer: Edvard Jekteberg
Tlf: 51 55 02 48

Utkommer 6 ganger i året.

Årsabonnement:
Norge og Norden kr. 180,-
Til andre land kr. 210,-
Skoleungdom kr. 160,-

Bibelsk Tros kassetjeneste
Tlf: 51 68 90 31

*Redaksjonen er ansvarlig for
alt som kommer fram i leder-
spalten.*

*Konkrete synspunkter forøvrig
står de respektive forfattere
ansvarlig for.*

*Red. deler nødvendigvis ikke
alle disse, men er ansvarlig
for at ikke noe bryter
med stiftelsens formål og
grunnlag. Unntak fra dette
kan være ytringer i klipp- og
leserbrevspalten.*

*Ettertrykk kan skje ved
kildeangivelse.*

Layout: Rune Hegle

Trykk: Gunnarshaug Trykkeri
Tlf: 51 82 62 07

De vantros sinn er forblindet

Leder. Av *Olav Hermod Kydland* 4

I brennpunktet av Guds kjærlighet

Andakt. Av *Hans Erik Nissen* 5

Kjente sanger og ukjente vers av Mathias Orheim

Sang. Av *Gunnar Holth* 6

Adventssalme

Sang. Av *Per Gustafsson* 8

Hvor er Jesu Kristi kirke i alt dette?

Bladklipp. Av *Carl Fredrik Wisløff* 11

Kjøpte seilbåt – drev bort fra Gud

Intervju. Av *Ove Eikje* 12

Vær ikke redd! (Åp 1,9-18)

Tros livet. Av *Olav Hermod Kydland* 15

Bruden og Brudgommen – har vi samme Kristus...?

Bladklipp. Av *Stein Solberg* 16

Gud er fornøyd med Kristi offer

Bokklipp. Av *Horatius Bonar* 17

Hva vil det si å tro på Kristus?

Bokklipp. Av *Martin Luther* 18

Endetidens tegn

Bladklipp. Av *Osvald J. Smith* 19

Kristendommens historie i Spania

Fra kirkehistorien. Av *Eivind Gjerde* 23

Støtte til evangeliseringsarbeid i Sør-Etiopia

Kristen misjon. Av *Olav Hermod Kydland* 29

*Mitt hjerte fikk fred ved hans hellige blod,
ble frelst i hans nådige hender.
Nu følger jeg Mesteren fot for fot,
og går hvor min Herre meg sender.
Å, lær meg når dagen er tung og het:
De evige armer når helt her ned.*

(Svend Rehling. Nr 419 v. 2 i Sangboken)

Neste nummer av Bibelsk Tro kommer i oktober.

De vantros sinn er forblindet

AV OLAV HERMOD KYDLAND

2 Kor 4,3-4: *"Er så vårt evangelium likevel skjult, da er det for dem som går bortapt, det er skjult. For denne verdens gud har forblindet de vantros sinn, så de ikke ser lyset fra evangeliet om Kristi herlighet, han som er Guds bilde."*

Guds ord taler om at mennesket er skapt i Guds bilde til mann og kvinne. I samfunn med Den treenige Gud skulle menneskene vokse i kjennskap og tilbedelse til Gud.

Men mennesket ble forført ved å lytte til slangens røst.

Hele historien vitner om et fiendskap mellom Den treenige Gud og slangen ("*denne verdens gud*"). Dette fiendskap tar ikke slutt før Satan blir kastet i ildsjøen.

Gud elsker sin skapning og har derfor åpenbart seg på to forskjellige måter for menneskeheten: Ved den naturlige åpenbaring og den spesielle åpenbaring.

Ved den naturlige åpenbaring har Gud åpenbart seg ved det skapte, i samvittigheten og i historien. Derfor kan alle mennesker vite at det er en Gud til, men de kan ikke komme i kontakt med Gud via denne åpenbaringsformen.

Ved den spesielle åpenbaring har Gud åpenbart seg på en foreløpig måte i GT ved sine profeter og i NT på en spesiell måte ved Guds enbårne Sønn, Jesus Kristus.

Guds Sønn steg ned til jord for å åpenbare Gud for oss: *"Og Ordet ble kjød og tok bolig iblant oss. Og vi så hans herlighet, en herlighet som den enbårene Sønn har fra sin Far, full av nåde og sannhet."* (Joh 1,14). Ordet forteller oss at Guds Sønn ble menneske, sann Gud og sant menneske. Hans herlighet var fra sin Far, og han åpenbarte Gud i sin person. Det han talte, var Guds ord og hva han gjorde, var Guds gjerninger.

Men Guds motstander, "*denne verdens gud*", prøver på alle måter å skjule evangeliet

for mennesker: "For denne verdens gud har forblindet de vantros sinn, så de ikke ser lyset fra evangeliet om Kristi herlighet, han som er Guds bilde."

"Denne verdens gud" hater Jesus og hans frelsesverk. Men da han ikke kan angripe Jesu person, lar han sitt fiendskap gå ut over Guds skapning, mennesket. Men ved Jesu seier på Golgata og hans oppstandelse den tredje dagen, overvant han Djevelen og hans åndehær. Djevelen er beseiret og skal en dag kastes i ildsjøen, men han har ennå en tid til å forføre menneskeheten.

"Denne verdens gud" bruker alle knep og metoder for å forblinde de vantros sinn. På samme måte som de to første mennesker på jord ble forført, ved i første omgang å tvile på Guds ord og deretter tro på slangens løgn slik forblindes mennesker til alle tider. De vantros sinn er blitt forblindet, derfor er de ikke i stand til å se lyset fra evangeliet om Jesu Kristi herlighet.

Evangeliet er det glade budskap om Jesu forsoning og stedfortredende død for alle mennesker. Ved å ta imot Jesus får enhver syndenes forlatelse og blir gjenfødt til et nytt liv.

"Denne verdens gud" og hans åndehær kjemper mot Den treenige Gud om menneskesjelene. Djevelen bruker både materielle og åndelige midler for å forblinde de vantros sinn. Han tilbyr et liv i denne verden i fornøyerse ved å lokke eller friste dem til å følge sine lyster og begjær uten å bry seg om Gud og hans livslover for menneskelivet.

Synden binder menneskene og gjør dem blinde. Det er tidsånden som preger de ikke-kristne. (Ef 2,2). Bak tidsånden står "*høvdingen over luftens makter*" (Ef 2,2), og hans åndsmakter kalles "*verdens herskere i dette mørke*", "*ondskapens åndehær i himmel-*

rommet" (Ef 6,12). Tidsånden er altså den ånd som utgår og preges av Djevelen og hans åndehær.

Når "denne verdens gud" har forblindet de vantros sinn eller tanker, så betyr det at de verdslige tanker og ideologier har fått den plass som Guds ord skulle ha hatt. Dette fører til at mange forsøker å danne et paradisi på denne jord hvor syndens og dødens krefter hersker og ser ikke lyset fra evangeliet om Kristi herlighet, han som er Guds bilde. Følgelig erkjenner de ikke Guds frelsesplan ved Jesus Kristus og Guds evige rike. Dermed blir de værende i mørket og ser ikke lyset fra evangeliet.

Lyset er motsetning til mørket. Mørket er bilde på noe ondt og syndig. Det er et bilde på et liv og tilstand der Gud er utestengt. Lyset er bilde på det som hører Gud til. Det er også et bilde på Gud selv, hans godhet, hellighet og renhet. Verden ligger i mørket, men lyset fra evangeliet lyser opp i mørket.

I 2 Kor 10,4-5 er verdens mennesker sammenlignet med festninger som skal holde fiender ute. Når "denne verdens gud" forblinder de vantros sinn, gjør han dem til festningsverker for å holde Gud og hans ord borte fra sjelene. Lyset fra evangeliet om Kristi herlighet får ikke skinne inn i hjertene. Følgelig er de vantros selv fengslet i sine festninger, bundet av sine ugudelige tanker og ideologier selv om de selv hevder at de er frie.

Bare lyset fra evangeliet kan frelse dem ut av den ondes fengsel og sette dem fri slik at de ikke skal gå fortapt. Det skjer når evangeliet blir forkynt og mottatt i et botferdig hjerte. Derfor la oss leve i bønn om at stadig flere må få se evangeliet om Kristi herlighet og bli frelst! □

I brennpunktet av Guds kjærlighet

AV HANS ERIK NISSEN

"Og Josef bøyde seg ned over sin fars ansikt og gråt over ham og kysset ham!" (1 M 50,1)

Det er gripende å se situasjonen for seg. Den gamle Jakob har velsignet sine sønner og så "trakk han føttene opp i sengen, og han oppgav sin ånd og ble samlet til sine fedre"

(1 M 49,33) Da han var død kastet Josef seg gråtende over ham. Josef kalte Egypt sitt lidelses land. Det skyltes ikke bare alle de årene han var i fangehullet. Hvor ille det enn var å komme gjennom alle disse årene, så var det noe som var ennå tyngre. Det var tanken på at han var blitt solgt av sine brødre. Ikke nok med det, selve handelen var en benådning. Flertallet av brødrene ønsket at han skulle ha blitt drept.

I Josefs mørke og fortvilelse var det likevel et menneske som elsket ham. Det var hans far.

Det kan hende at du føler deg svært ensom og er misforstått av mennesker. Det er så få som elsker deg, kanskje ingen. Men så er det likevel en, og det er din far i himmelen!

Det har vært en stor trøst for Josef gjennom lange og tunge år å tenke på hvor høyt han var elsket av sin far. På samme måte er det med deg. Også du er elsket som den utvalgte. Jakob ga Josef en fin kledning. Din himmelske far har kledd deg i frelsens drakt.

Men det er en forskjell på deg og Josef. Du skal aldri bøye deg ned over din himmelske fars døde legeme. Han lever i evighetenes evighet, og han skal aldri dø. Det skal du, men når du dør så skiller døden dere ikke fra hverandre. Tvert imot! Din himmelske far kommer mot deg i døden og sier de vidunderlige ordene: "I dag skal du være med meg til Paradis".

Jesus har ført deg inn i brennpunktet av Guds kjærlighet. Andres kjærlighet kan følge deg til grensen, men hans kjærlighet følger deg over den. Andres kjærlighet betyr mye, men din himmelske fars kjærlighet betyr alt.

Du kan si med Paulus: *"For jeg er viss på at verken død eller liv, verken engler eller krefter,*

verken det som nå er eller det som komme skal, eller noen makt, verken høyde eller dybde eller noen annen skapning skal kunne skille oss fra Guds kjærlighet i Kristus Jesus, vår Herre" (Rom 8,38-39)

(Oversatt fra dansk) □

Kjente sanger og ukjente vers av Mathias Orheim

AV GUNNAR HOLTH

Mathias Orheim (1884-1958) er lekpredikanten, musikeren, komponisten, sangeren og forfatteren som mange av kristenfolket ennå husker. Han var blind, og han spilte på vannglass! Han besøkte samtlige kommuner i Norge, bortsett fra noen få i Finnmark.

Prest Ralph Ditlef Kolnes, Uranienborg menighet, skrev i sin tid dette om Orheims sanger:

"De handler om omvendelse, om å leve et fromt liv, og om frykten for fortapelsen. Disse intense vekkelsessangene er nesten fraværende i det kirkelige landskapet og dette er temaer vi i kirken ikke er særlig tydelige på i dag."

Sokneprest, senere biskop, Karl Martinussen, skrev dette i 1947:

"Orheims sanger er preget av vekkelsens ånd og eier det beste av norsk pietisme i seg: Kallet til omvendelse, til hellig alvor, helliggjørelse, den personlige inderlighet og det radikale brudd med synd.

Men de er samtidig varme av ung våken livsfølelse, de er fylt av kristen livstro og av et vidt syn for de arbeidsoppgaver de kristne har i samfunnet. Fedrelandskjærlighetens modertone blinker gjennom dem."

Det kan skrives mye om Orheim og hans dramatiske, men oppbyggelige livshistorie. Han ble en kristen i pinsen 1900 da Ludvig Hope og Thormod Rettedal holdt vekkelsesmøter på hans hjemsted, og avsluttet livsreisen den 20. april 1958 da han og hans elskede Maria, med fire timers mellomrom, gikk inn til lovsangskoret hos Gud.

I dette nummeret av Bibelsk Tro skal vi samle oss om to av hans kjente sanger. (Se neste side.) Hver av disse sangene har et vers som ikke har kommet med i de fleste sangbøker.

Personlig synes jeg de er så verdifulle at jeg gjerne løfter de fram. (Merket *)

Jeg lar Orheim selv forklare bakgrunnen til sangene:

Eg fann min Gud

Svar på talen til Ludvig Hope: "Dei unge for Jesus." (1900)

Salmen vart kladda 4. kvitsundsdagsmorgon i den gamle smia på Orheim.

Det hadde vore vakenatt i ei avgjerande valstrid.

Kladden brend med det same.

Den frilynde bladstyrarkritikken min ville halda fast sitt siste tak. Skriven oppatt seinare.

Kladden brann, men på hjartans strengjer sat salmen så mykje varmare fast.

Reinskriven til slutt etter eit møte på Sunnfjord ungdomsskule i Naustdal.

No også som svar til ungdomssalmen av Blix:

"Å tenk på Gud i ungdoms år." □

Eg fann min Gud

*Eg fann min Gud i ungdoms år,
i livsens ljose blide vår,
det skal meg aldri anka.
Eg let min Frelsar inn til meg
då han så kjærleg synt seg,
på hjartedøra banka.*

** Eg fann min Gud i ungdoms år,
då eg med hjarteverk og sår
gjekk langt på vegar ville.
Eg fôr så vilt, det Jesus såg,
men snart på herdi hans eg låg, (skulder)
og slutt var dagar ille.*

*Eg fann min Gud i ungdoms vår,
eg etter livsens kruna trår.
Med truskap vil eg strida,
og skal eg verta trøytt og sår,
og om meg mykje motgang når,
med Jesus vil eg lida.*

*Eg fann min Gud i ungdoms vår,
all ungdomskraft som i meg rår,
skal brukast til hans æra.
Skal eg med tårer sædet så,
Med frydesong eg heim skal gå,
og mine kornband bera.*

Å, var eg meir deg, Jesus, lik

*Å, var eg meir deg, Jesus, lik,
så hjartevarm og god,
med same kjærleik utan svik
som du i striden stod!
Å, var eg meir med liv og tru
i alle ting som du, som du,
min Gud, kor sæl eg var!*

*Kven kan få sagt kor stort det var
at du kom til oss her,
og himlen ned på jordi bar
med song av englehær?
Å, var mitt liv ei himmelbru,
i alle ting som du, som du,
min Gud, kor sæl eg var!*

*Så sjå meg i mitt hjarta inn,
min Frelsar kjær, og seg
om du der inne noko finn
som ikkje er av deg.
Du tankar, ord og liv må snu
mot deg, så eg vert meir som du.
Min Gud, kor sæl eg er!*

*Ja, bøy meg, bøy meg ned for deg,
og set meg ved din fot!
Alt stort og stolt du finn i meg,
du rive opp med rot!
På denne staden vil eg bu,
så vert eg meir som du, som du.
Min Gud, kor sæl eg er!*

*Din strid, min Frelsar, var så stor
at sveitten rann som blod.
Å, send meg krafta av ditt ord
og gjev meg same mod!
Den fadersmil som tek all gru,
den får eg òg, for den fekk du.
Min Gud, kor sæl eg er!*

Eg ein gong vert deg, Jesus, lik,
i brudesalen din.
Og brud og brudgom like rik
med kruna glad kjem inn.
Eg slepp å strida, slepp å tru.
I alt eg då er heilt som du.
Min Gud, kor sæl eg er!*

Adventssalme

Av Magnus Brostrup Landstad

Jeg løfter opp til Gud min sang
ennå en gang
fra disse jordens daler.
Vår Herre Krist han henter meg
snart hjem til seg
i himlens høye saler.
Som lynet far,
han kommer snar,
Da skal hans pris
på annet vis
de Guds basuner tale.

Når min forløsning stunder til,
jeg gledes vil
og løfter opp mitt hode.
Da løses jeg, da går jeg inn
til vennen min,
Gud være evig lovet!
Da reises av
den mørke grav
det som var sådd
med sukk og gråt,
da er den søvn utsovet!

Når fikentreet skyter blad,
jeg er så glad,
da vet jeg det blir sommer.
Når himmerikes blomster gror,
for visst jeg tror
Guds rike snarlig kommer!
Hans brud jeg er,
hans ring jeg bær,
har lampen tent
og hjertet vendt
til ham, all verdens dommer.

Av Per Gustafsson

M. B. Landstads adventssalme (nr 49 i den svenske salmeboken fra 1937, nr 14 i Norsk Salmebok og nr 877 i Sangboken) preges av personlig anvendt eskatologi. Den svenske ordlyden er ikke identisk med den norske, som er gjengitt i denne artikkelen. Men innhold og ånd er den samme.

Forsamlingens venting på Kristi gjenkomst merkes allerede i Tessalonikia på 50-tallet e.Kr. I Landstads salme, 1800 år senere, er det inderlige, personlige draget betonet. Men ikke på bekostning av de større signaler og tegn på jorden, som går forut for Kristi synlige gjenkomst på himmelens skyer. Personlig forventning, årvåkenhet og ytre tegn forenes.

Eskatologi

Eskatologien, læren om de ytterste ting, var i kristenhetens ungdom ikke en avgrenset lære som var skilt fra kristenlivet for øvrig. Den kristne eskatologien er likevel et vern mot villfarende lærere. Slike opptrådte tidlig. De har også fortsatt å strømme fram. Det har lenge vært vanlig å gjøre kirkelig karriere gjennom fornektelser eller taushet i disse ting. Eller ved framføring av rene falsum. Falske apostler er det rikelig av i kristenheten. De minner mye om dem som Peter omtaler, de som sier "hvor er det blitt av løftet om hans gjenkomst?" (2 Pet 3,4f.). Om de i det hele tatt sier noe som helst. Vi kan merke tausheten i disse ting i vår svenske kristenhet og blant deres ledere. Verdsligheten dominerer. Hvor sentralt emnet er, framgår av den apostoliske trosbekjennelsens ord: "Jeg tror på Jesus Kristus [...] skal derfra komme igjen for å dømme levende og døde". Han kommer! Betyr da munnens bekjennelse at troen er med? Ikke nødvendigvis. Er det nok å ha en uklanderlig lære i hodet som samsvarer med dogmatikken? Det er ikke sikkert. I eskatologiens nærområde befinner det seg også slike ting og tegn som bebuder at Han kommer. Den alvorlige tilstanden på jorden og i særdeleshet innenfor kristenheten må vi gi akt på. (Se Mat 24f.)

Det kristne livets eskatologi – troens liv og frykten for bedrageri

Det kristne troslivets eskatologi er ikke begrenset til dogmatikk. Kristen tro som et personlig anliggende innebærer at man, ventende på Kristi gjenkomst, lever i så vel frykt for hjertets selvbedrageri som i årvåkenhet i forhold til bedøvende bedrag fra den frafalne kristenhetens vuggesanger. Tenk på de 10 jomfruene! Tenk på Lots hustru! Advarsler av dette personlige slaget finner vi overalt i de nytestamentlige vitnesbyrdene. Faren for bedrageriets makt kommer igjen og igjen gjennom hele Skriften. De urkristne forsamlingene påminnes stadig om dette vakre monster.

Landstads adventssalme er et talende eksempel på det personlige troslivets eskatologi og hva det innebærer å leve i så vel trosvisshet som edruelig, våken iaktakelsesevne og prøving av åndene. De høydepunkter i kristenhetens historie da mange vakte og våkne oppløftet Lammets sang på jorden, er lik alpe-topper, med dype dalstrøk av verdslighet og likegyldighet. Små høyder finnes likevel her og der gjennom tidene. Men i denne sene verdsliggjorte og sovende kristenheten blir andre tanker enn å være rede dominerende. Tidsånden inntar og bedårer. Selvopphøyelsens sang høres.

En beredskapsånd gjenlyder i de nytestamentlige skriftene. Les 1 og 2 Tessalonikerbrev. Der gjenfinnes de bremsende ordene, som har til hensikt å gjøre den forsamlingen måteholden i de datidige eskatologiske forventninger. Apostelen må bremse dem. *"For først må frafallet komme, og syndens menneske åpenbares, fortapelsens sønn"* (2 Tess 2,3). Bedragerier tiltar på toppen av en mengde påfunn. Vi må gi akt på tanken om beredskap. Vi må påpeke og grunne på det som skjer utenfor og innen kristenheten. Bibelen har rett. Nedenfor følger noen overskrifter som er sitert fra salmens svenske versjon.

Når tung angst...

Vers tre i den svenske versjonen aktualiserer

her et av de tegnene Jesus nevner og forhåndsvarsler. Stor trengsel (Mark 13,19) og angst og fortvilelse (Luk 21,25) i tiden før Hans andre komme. Men blant de tegn han også forhåndsvarsler, er noen av det forførende, søvndyssende slaget, fordi mennesker setter sin lit til det mennesker sier og ser: Alt står godt til, alt foregår som vanlig. Andre tegn er mer dramatiske. Morgenrødens, Kristi, glitter over horisonten er skjult bak mørke skyer, mens bulder og tiltakende stormer øker i menneskehavet. Alt står ikke godt til. Men mennesker, ikke minst i den frafalne kristenheten, søker å gi et verdslig håp. Angst dempes av aktivisme. Det som er påbegynt kan likevel ikke stoppes.

Jesus sammenligner den ytterste tidens tilstand med de tiltakende smerter ved forløsningen en fødende kvinne opplever (Joh 16,21). Smertene øker. Veene kommer tettere. Forhåpninger knyttes til verdens ledere og organisasjoner. Falsk trøst og åndelige bedøvingsmidler gis av åndelige kvakksalvere. Men Ordet gir rådet: Bevar Skriftens løfter og advarsler helt fram til Kristus kommer! Han er den fred som ikke verden gir. – Han som *"har gjenløst meg fortapte og fordømte menneske, frikjøpt og frelst meg"* er den store Forløseren for dem som her på jorden forløses av Ham. Hans angst var av høyeste og dypeste slag. Det behaget Gud å gjennomføre sitt verk ved Jesus Kristus på en dag. Forløsningen ble fullbrakt for deg og for meg. Forløsning er vunnet. Men i forkant var det omfattende forløsningssmerter. På mange måter stor angst...

... omkring jorden går...

Daglig nås vi av rapporter fra hele jorden via nettet, radio og tv, på sekundet og ofte av smertefylt karakter. Mennesker tilfører hverandre angst-skapende opplysninger ved små apparater og såkalte sosiale medier. Å flykte ut av verden er ikke mulig. Noen søker å flykte fra menneskeheten og fra informasjonen. Utilpasshet har sine årsaker. Tidens medier har et uttalt informasjonsformål.

Baksiden av nyhetsflommen og informasjonsoverfloden til de sosiale medier er deres tydelige angst-skapende karakter. Bedre blir det ikke ved nåtidens fravær av Guds ord.

”Angst, angst er min arvedel” skriver den smålandske nobelprisvinneren i litteratur Pär Lagerkvist. Han ble født i 1891 i et kristelig preget hjem utenfor Växjö, men han tok avstand fra sine fedres trosbekjennelse. Slik lyder et av de mange ekko fra opprøret i Edens hage. Både folk og enkeltpersoner har lidd i vanskelige tider gjennom årtusenene etter fallet i Eden. Vi nevner katastrofer, krig, hungersnød og jordskjelv likedan martyrier, kjetterbål, inkvisisjon, for ikke å forglemme konventikkelplakat. Men like ofte et minne om syndefallet i personlighetens dyp.

Gjennom 1900-tallets tekniske revolusjon er verdensbegivenhetene inklusiv to verdenskriger blitt nøye dokumentert. Men ny dokumentasjon, film og litteratur både avspeiler og føder menneskers angst.

I tillegg til tidligere katastrofer kommer den nåtidige forfalskningen av mannlig-kvinnelig. De skapelses gitte ordningene settes til side. En verdenskrig pågår i vår tid mot Skaperens ordninger. Langt inn i kristenheten er de bibelske ordninger neglisjert. Nye strider og ny angst fremmes når Herrens egne grunnordninger rokkes.

Den dekadente Vesten rammes i denne tid av terrorisme som vanskelig kan kontrolleres. Veivisere i form av politikere og kirkeledere søker å roe mennesker. Det deklarerer fasthet i forhold til de angst-skapende kreftene med betegnelsen IS, islamsk jihadisme, som har siktet innstilt på islamsk verdensherredømme. Ligner ikke dette de fremmede herrer som Gud lot sende mot et ulydig eiendomsfolk i Det Gamle Testamentets tid? Det åpne og demokratiske samfunnet skal forsvares, sier verdens ledere. Likevel synes ikke omvendelse å være i sikte slik som i Ninnive. Tvert i mot. Det løsslupne og lettsindige liv som har blitt Vestens etterkristne signatur, ligner betenkelig

Sodomas og Gomorras eksempel. Friheten spres raskt over hele jorden med mediernes hjelp. Trelldom og angst preger verdens barn.

Han nærmer seg...

Mange skal falle fra den kristne troen i følge budskapet fra Herrens apostler. Mange forutsigelser om det som skal inntreffe i verden og i kristenheten, har sett dagens lys. Falske ledere, prester og predikanter har trådt fram og forvillet mange. Det er vel ikke lenger behov for bare Kristus, det ofrede Guds Lam, for synderes frelse, og stillhet ved det? ”Nei, selv vil vi oss frelse” (Internasjonalens svenske tekst).

De fromme, svermeriske Jerusalemfarerne som utvandret fra Nås, Dalarna i Sverige i 1896, mente at Jerusalem, som de utvandret til, var det nødvendige stedet å være på til riktig tidspunkt. Andre utvandret til frihetens land, USA. En av dem, Erik Jansson, dro med sine tilhengere fra Biskopskulla i Uppland, Sverige, og grunnla i 1846, Bishop Hill i staten Illinois, med forhåpninger om det nye livet. Men i 1861 ble nybygget oppløst.

Mange andre fromme foretak har sett dagens lys. Hva fant de? Samme død som her, samme synd som her, samme djevelens knep som her. Men ikke alle forførelser er like åpenbare som de som tidlige nevnt. De foregår også der vanekirkelighet og solide kirkelige former synes å gi de rette kirkelige tegnene på at alt står godt til. Frafallet er over oss.

Kristus kommer snart, men når? Det har vært mange mislykkede beregninger. Den bibel-lærte J. A. Bengel regnet ut at Kristi gjenkomst skulle skje i år 1836. Det er ikke vår sak å regne ut tider og stunder! Herren har sagt at vi alltid skal gi akt på tidens tegn. Tiden for hans komme nærmer seg. Det viser de forskjellige tegn i tiden. Du ser det for dine øyne i avisen, i media nær deg, i ulike såkalte prekeneturneer og i aktivitetene. Guds ord har rett. Lovløshetens menneske, oppløseren av orden er i full gang. I Guds sted står godt utrustede mennesker med falsk trost i munnen. Og Han nærmer seg.

Å frelse meg...

En Frelse er fullbrakt. Salig er den som har del i den første oppstandelsen ved troen. Full forløsning er vunnet. *"Den som tror på meg, skal leve om han enn dør"*, sier Jesus. Det gjenstår i det salige skue å møte Ham som Hans hjord som er de små enkelte lemmene som lever i tro på ham i alle slags trengsler og lidelser. Men Han skal komme og frelse sitt folk.

Avslutningsvis vil vi sitere de tre siste versene av Landstads salme:

En himmel ny så vel som jord,
det er hans ord,
da skapes til hans ære.
Se, Herrens bolig blant oss er,
han er oss nær,
og vi hans folk skal være.
La verden så
til grunne gå,
Guds ord består
om alt forgår,
den bro skal bruden bære!

Gud skal da tørre av mitt kinn
hver tåre min.
Der ingen død skal være,
ei heller sorg, ei heller skrik,
ei pine slik,
som her Guds barn må bære.
Det første fort
er veket bort,
og gleden ny
i himlens by –
eia, hvor godt å være!

Da synger jeg for tronen glad
et bedre kvad
og løfter palmegrene,
Med hvite kleder som er todd
i Lammets blod
for Herrens øyne rene.
Halleluja!
Hva glede da!
Hva liflig klang!
Og all min sang
Er Herren, Herren ene! □

Hvor er Jesu Kristi kirke i alt dette?

AV CARL FR. WISLØFF

Den norske kirke er en sann Jesu Kristi kirke. Sånn blir det sagt. Vi har hørt det så mange ganger, og da må det vel være sant?

Tiden er inne til å slå fast med ettertrykk: Jesu Kristi sanne kirke sier ikke annet enn det som Skriften sier. Om noen står fram med ubibelsk forkynnelse og lære, så taler de ikke på Jesu sanne kirkes vegne, om de aldri så mye er kledd i bispeskrud eller smykker seg med teologisk doktorgrad.

Den sanne Jesu Kristi kirke er samfunnet av de troende hvor evangeliet blir forkynt rett og sakramentene forvaltet rettelig. Det sier vår Lutherske bekjennelse, Aug. VII.

Den norske kirke er preget av læremessig forvirring. Vi kan bare tenke på spørsmålet om

homofilt samliv. Hva Bibelen sier om denne sak, er helt på det rene. Les 1 Kor 6,9. Aktivt homofilt samliv er klart fordømt. De som gjør slikt skal ikke arve Guds rike. Det er tilgivelse for alle synder, for den som vil omvende seg og tro på Jesus. Men den som vil være kristen kan ikke leve i slik synd.

Men nå har vi biskoper som godt kan tenke seg å ordinere slike som lever i homofilt samliv. Og man snakker og skriver som om det dreier seg "om to forskjellige oppfatninger" som begge har krav på respekt og anerkjennelse.

Men Jesu Kristi kirke kan ikke godta og anerkjenne noe som er i strid med Skriftens klare ord.

I dagens virvar gjør det godt å lytte til det som Martin Luther har å si om Jesu Kristi sanne kirke.

Luther var ikke glad i ordet ”kirke”. Han syntes det var ”et blindt, utydelig ord”. For når vi sier ”kirken”, da tenker vi lett på kirkehuset eller på det organiserte kirkesamfunn med alle dets ordninger og tjenestemenn.

Men den sanne kirke er et samfunn av mennesker – slike som tror på Jesus og hører ham til.

Hvor finner vi da den sanne Jesu Kristi kirke i våre dagers læremessige kaos?

Den sanne kirke kjennes på at den taler som Guds ord taler. Luther sier: ”På erkeketteren Arius’ tid, ”da det knapt var fem rettroende biskoper i hele kristenheten – hvor var kirken da?” Ikke der hvor det var makt og myndighet, men hos den forfulgte flokk som holdt seg til Guds ord. – Slik taler Luther. Det er verd å tenke på.

Det er to slags kirker i verden, og Jesus sier at vi ikke skal godta den falske kirken, men holde oss til den som tror og forkynner slik Guds ord lærer. Slik sier Luther.

Ingen menneskelige organisasjonsformer er i og for seg ufeilbarlige. I vår norske kirke har vi også frie organisasjoner for misjon. La ingen innbille seg at disse uten videre er garantert bibeltro. Det norske kristenfolk trenger i høy å besinne seg på sitt forhold til Guds ord. Til enhver tid må vi prøve oss selv – om vi virkelig tror og lever etter det som Bibelen sier. Vi kan ikke leve på fedrenes bibeltroskap. Nå gjelder det oss selv.

I dag er ”kirken” det store ord. Se til at du ikke blir ført vill av språkbruken. Det er bare Guds ord i Bibelen som har krav på vår ubetingede tro og lydighet.

(Dagen 27.06.1997) □

Kjøpte seilbåt – drev bort fra Gud

AV OVE EIKJE

Den danske forkynneren og båtentusiast Claus L. Munk (67) drev stadig lenger bort fra Gud. Da veltet store prøvelser inn i livet hans.

– Jeg hadde aldri drømt om at jeg skulle komme opp i så forferdelige ting. Det var ikke minst skammelig – for jeg hadde jo vært ansatt i misjonen i over 30 år, forteller Munk til Dagen.

Vi treffer han på en bibelsamling på Sørlandet i sommer arrangert av ”Stiftelsen På Bibelens Grunn”, der Munk deltar som forkynner.

Fristende med seiling

– Hvordan kom du på avstand fra Gud?

– Jeg har hørt Jesus til hele livet, og tror ikke at jeg noen gang har vært helt frafallen. Men da jeg nærmet meg 60 år, ville jeg ta det litt roligere etter å ha jobbet hardt i kristent arbeid i mange år. I Danmark har vi en ordning med etterlønn fra sekstiårsalderen. Dette ble en

løsning for meg, og jeg fikk en romsligere økonomi, forteller Claus L. Munk.

Han fikk også bedre tid til hobbyer, blant annet seilspport som han er veldig glad i. Han kjøpte stadig større seilbåter, og eide til slutt en havseiler til flere hundre tusen kroner.

– Seiling er jo en fin hobby, og er ikke ugudelig i seg selv. Men dette ble etter hvert et stort problem for meg, for seilbåten ble stadig viktigere. Jeg opplevde at det gode kan bli det bestes fiende, innrømmer dansken.

Han viser til at et frafall skjer i hjertet, og oppstår ikke først når det vises på utsiden. Han siterer 1 Kongebok 11,4 der det står at kong Salomos ”*hjerter var ikke helt med Herren hans Gud.*”

– Dersom jeg hadde fortsatt på livets motorvei i 120 kilometer i timen, er jeg redd for at det hadde endt med at jeg ble en frafallen, understreker den danske forkynneren.

Kjærlighet til penger

En annen fristelse dukket også opp: kjærlighet til penger.

– Jeg fikk flere penger mellom hendene, og disse bestemte stadig mer i mitt liv. Når du først begynner å få litt penger på konto, så har du veldig omsorg for disse midlene. Jeg spekulerte dessuten i aksjer, og ble fanget i denne spenningen. Problemet var at dette fikk så mye fokus i mine tanker at det ble en avgud.

Munk var opptatt av muligheten til å spare penger. Da ekteparet skulle legge ny brostein i innkjørselen til huset, hadde en ikke-kristen nabo et godt forslag. Han kjente en person som kunne gjøre dette til en billig penge.

– Jeg falt for fristelsen. Etterpå har jeg hatt dårlig samvittighet fordi jeg omgikk noen bestemmelser som jeg ikke burde ha omgått, innrømmer han.

Ikke synd å være rik

– Er det synd å være rik?

– Nei, det er ikke synd i seg selv å være rik. Men det er farlig og innebærer store fristelser. Vi leser i Salomos Ordspråk 30 om en som heter Agur, som ber en bønn som vi trenger å be i dag: *”Gi meg ikke armod, og heller ikke rikdom! La meg ete mitt tilmålte brød. For at jeg ikke skal fornekte deg når jeg blir mett, og si: Hvem er Herren?”*

Folk langt inn i kristen sammenheng bruker mange penger på for eksempel å spille Lotto. Da ligger fristelser rett rundt svingen, formaner Claus L. Munk.

Et delt hjerte

Selv opplevde han at seilbåt og penger truet hans forhold til Gud og til tjenesten som forkynner. Likevel fortsatte han å reise som fritidspredikant.

– Men nå i ettertid ser jeg at jeg var delt i mitt hjerte. Dette er i tråd med det vi leser om hva Moses sa til Israelsfolket: *”Fordi du ikke tjente Herren din Gud med glede og hjertens lyst, enda du hadde overflod på alt”* – (5 M 28,47).

Noen ganger da han dro på møter, tenkte Munk på at det var fint vær til å seile i. Han ønsket at toget skulle kjøre han hjem igjen så snart som mulig, slik at han kunne komme ut på sjøen i seilbåten. Han er ikke i tvil om at det kunne blitt fatalt for han hvis livet hadde fortsatt på denne måten.

– Fikk du noen advarsler om at det kunne fare galt avsted?

– Ikke så ofte. Men jeg hadde en bror som var både frimodig og direkte. “Det er jo en avgud, Claus, med den seilbåten”, utbrøt han en gang. Jeg syntes selvfølgelig at dette var et bomskudd, men i ettertid har jeg måttet gi ham rett.

Dødelig diagnose

Den 3. mars 2011 fikk den seilglade dansken en fatal diagnose som slo ned som en bombe: Han hadde fått den mest aggressive formen for prostatakreft, med spredning til skjelettet.

– Legen min trodde at jeg kom til å dø ganske fort. Da opplevde jeg at Gud stoppet meg. Dette førte til store anfektelser og dyp depresjon. Det vil si at jeg ikke visste hva jeg selv gjorde. Jeg ble plassert på lukket psykiatrisk avdeling i to perioder der jeg måtte ha elektroshokk. Jeg var fortvilet og full av anklager mot meg selv. Jeg var i en total mørk situasjon. Det var risiko for at jeg skulle skade meg selv. Men jeg fikk god medisinsk behandling, og dette ble til hjelp, minnes han.

Viktig sjelesorg

Munk fikk samtidig sjelesorg hos presten

NB!

**Husk å melde adresseforandring når du flytter!
Husk å oppgi fullstendig adresse!**

Hans Erik Nissen, tidligere rektor på Luthersk Missions Højskole utenfor København og forkynner som også ofte har talt i Norge.

– Jeg måtte gjentatte ganger ha besøk av min sjelesørger. Noen ganger kom han uanmeldt og ringte på døren – som sendt fra Gud, minnes Munk.

– Hva var det som ble til hjelp i sjelesorgen?

– Det var den stadige understrekingen av hva Jesus har gjort for meg. Jeg måtte finne fram gamle oppbyggelsesbøker av blant andre C. O. Rosenius, Øivind Andersen og Olav Valen-Sendstad. Den sistnevnte har skrevet ”Tornen i kjødet”, som har vært til veldig stor hjelp for meg. Valen-Sendstad er så oppriktig og ærlig, og forteller åpent om hva han sliter med i sitt eget kristenliv, forteller Munk.

Han er blitt salvet og bedt for, og har også brukt skriftemål for å bekjenne ting som ikke ville slippe taket i ham. De er han blitt løst fra.

Solgte seilbåt med tap

Etter hvert vokste det fram en ny erkjennelse, og han fikk et nytt møte med Jesus.

– Jeg kan i dag glede meg i Herren igjen, og ikke minst ved synet av Jesu storhet. Det er viktig å holde fokus på ham og at han har frelst oss. Ved Guds nåde opplever jeg det i dag som om jeg ikke har vært alvorlig syk. Men jeg må ta en sprøyte for prostatakreften to ganger årlig.

– Hva har skjedd med seilbåten?

– Den ble solgt med stort tap like etter at jeg

fikk den alvorlige diagnosen. Men min kone, Tove, sa: ”Det betyr ingen ting, Claus, alt det vi har mistet. I evighetens lys er det avgjørende at du berger din sjel!”

Hun har vært en stor trøster og en fantastisk støtte for meg, og har også tilgitt ting jeg har gjort, svarer den danske predikanten, som har fått en ny glød i sin forkynnelse.

Egenrettferdighet

Når Claus L. Munk ser tilbake på alt som har skjedd med ham de siste årene, så føler han seg også skamfull. Han tenker på hva han som arbeidet med Guds ord og reiste som forkynner havnet opp i. Samtidig legger han til at hans kone og sjelesørger mener at han dømmer seg selv for hardt – at hans samvittighet er overfølsom.

– Men min sjelesørger sa til meg: ”Gud har latt dette skje fordi du skulle bli frelst fra din egenrettferdighet og din selvsikkerhet”. Jeg må gi ham rett. Jeg tror også at det er andre som har bruk for den samme redningen, konstaterer Munk.

Skrev hefte om frafall

Den tidligere forlagssjefen har skrevet et lite hefte, som heter ”Frafall”. Det er utgitt på norsk av ”Stiftelsen På Bibelens Grunn”.

– Jeg ble utfordret til denne oppgaven med bønn om at det kunne bli til hjelp for andre. Vi

NY CD!

”Jeg takker deg, Herre!”
med sang av Torvald Kjetilstad

Kan bestilles via våre nettsider:
www.bibelsk-tro.no

Se annen kontaktinfo bakerst
i bladet (s. 31).

Kr 190,-

lever i frafallets tid, og dette temaet er aktuelt for alle kristne. Jeg tror at Gud har ført meg gjennom mine opplevelser fordi jeg skal være med å advare andre. Dessuten ønsker jeg gjennom dette heftet å herliggjøre Jesus.

– Hvordan kan kristne hindre frafall i sitt eget liv?

– Vi skal formane hverandre, og ikke være redde for å være litt direkte når vi ser ting som kan føre bort fra Gud. Samtidig må vi få fokus på Jesus. Veiledning er viktig, men vi får ikke energi og styrke gjennom den. Vi trenger å høre om det som Jesus har gjort, slik at nåden blir

styrket i vårt liv. Der ligger kraften til å si nei til ugudelighet, verdslige fristelser og rikdommens fare – og si ja til å følge Jesus på fornektelsens vei, understreker Claus L. Munk.

Ærlig forkynnelse

Han etterlyser ærlighet hos dem som forkynner Guds ord. Når de er åpne om det som de selv kjemper med, gir det hjelp og trøst til tilhørerne.

– Vi lager ofte en fasade som vi pusser på, og den ser fin ut. Men en dag revner den – og da kan det være for sent, advarer Claus L. Munk.

(Dagen, 21.08.2015 med tillatelse av Ove Eikje) □

Vær ikke redd! (Åp 1,9-18)

AV OLAV HERMOD KYDLAND

”Frykt ikke! Jeg er den første og den siste og den levende. Jeg var død, og se, jeg er levende i all evighet. Og jeg har nøklene til døden og dødsriket.” (Åp 1,18)

Er det mulig for et menneske å motta åpenbaring og kommunisere med Gud? Noen vil med en gang på grunnlag av sin virkelighetsforståelse avvise denne tanken og karakterisere Åpenbaringsboka som eventyr, myter eller kanskje science fiction. Andre igjen vil være åpne for at Gud har åpenbart seg og gjort seg til kjenne for sine utvalgte profeter og apostler.

Apostelen Johannes

Forvist, oppholder den aldrende apostel seg på øya Patmos, hvor han ved åpenbaring får et budskap å meddele videre til de sju menigheter i Lille-Asia. Tallet sju er åpenbaringstallet. Det betegner at den treenige Gud åpenbarer, det vil si avdekker eller avslører sin hensikt, plan og vilje med menneskeheten og denne verden. Budskapet fra Patmos er følgelig ikke noe som er begrenset til de sju historiske menighetene i Lille-Asia, men gjelder alle de troendes forsamlinger på ethvert sted og til alle tider i denne tidshusholdning. Dermed har vi sagt at

budskapet fra Herren er i høyeste grad relevant for oss i dag, hvem vi enn er eller hvor vi enn bor.

Den herliggjorte Jesus

Hva mener du om Jesus? Er han bare et vanlig menneske, eller er han Guds sønn?

For apostelen ble synet av den herliggjorte Jesus, Menneskesønnen, så overveldende at han falt ned som død selv om at han tidligere hadde vandret sammen med ham i to-tre år og vært øyenvitne til hans gjerninger og hørt hans ord.

Menneskesønnen, som apostelen så, var den samme som ble åpenbart for profeten Daniel i Babylon (ca 500 f. Kr.), og som vi kan lese om i Daniels bok. Ser du Guds finger i dette?

Vær ikke redd!

Den evige Guds Sønn kom ned til oss, ble kjød, det vil si menneske, ble født av en kvinne i en stall og lagt i en krybbe. Jesus Kristus var sann Gud og sant menneske. Han ble korsfestet, døde og ble gravlagt, men sto opp igjen den tredje dag og viste seg som seierherre over døden, Satan og hans vonde åndsmakter – til evig frelse for dem som tar sin tilflukt til han.

Salmisten sier: *"Bakfra og forfra omgir du meg, du legger din hånd på meg."* (Sal 139,5) Ja, Jesus ser til oss i vårt arbeid og hvile, hverdag og helg, ved sjukdom, i sorger og gleder, kort sagt: Under alle forhold og til alle tider er han nær og ber for oss. Han er også nær når to eller tre samles i hans navn.

Kanskje du er redd for døden! Mange bånd til denne verden skal bli løst, ikke minst til de nærmeste i familien og blant venner. Men du som lever i troen på Jesus, trenger ikke være redd fordi

han som du har tatt din tilflukt til, og som kjenner deg, han har nøklene til døden og dødsriket. Det vil si: Jesus har makt både over den dør som fører ut av dette jordeliv og likedan over den dør som fører inn til Guds evige himmel. Til alle dem som har tatt imot han sier Jesus: *"Jeg er oppstandelsen og livet. Den som tror på meg, skal leve om han enn dør."* (Joh 11,25)

Vær derfor ikke redd, men stol på løftene fra han som er oppstandelsen og livet! □

Bruden og Brudgommen – har vi samme Kristus i Den norske kirke?

AV STEIN SOLBERG

Når jeg leser uttalelser fra kirkemøtet og tenker over de siste årenes homofilidebatt, stiller jeg meg selv et spørsmål: Har vi samme Kristus?

Kristus har mange betegnelser i Ordet. Et av de største mysterier er at Han omtaler seg selv i GT og NT som Ektemann, Brudgom og menighetens mann. Guds folk kaller Han sin kone og Lammets hustru.

Mange menigheter i den verdensvide protestantiske kirke har i nyere tid erfart et paradigmeskifte på dette området. Ikke minst ungdomsgenerasjonen. Et paradigme er et urmønster, et opphavelig forbilde. Et annet ord er arketype, det vil si, den første type. Kristus som Brudgom og menigheten som brud er et slikt paradigme, en arketype for våre ekteskap.

I DNK er dette åndelige ekteskapspråk like fremmed som tungetale. Under siste kirkemøte ble det endog reagert på et dokument fra Kirkenes Verdensråd(!) som viser til Paulus' vakre ord om bruden og Brudgommen!

Men er ikke dette bare bilder? Naturligvis ikke. Hva skulle Kristus som Brudgom/Ektemann, og menigheten som Herrens kone/Lammets hustru være bilde på? Teologer kaller dette bilder i håp om å nøytralisere en besværlig,

men vakker sannhet. Kristus som Ektemann og menigheten som Hans hustru, er ikke noe annet enn det som faktisk sies.

Ikke bilder, men en åndelig-faktisk virkelighet. Ordene beskriver den høyeste åndelige relasjon mellom Gud og oss.

Den rent jordiske mann-kvinnerelasjonen i menighet og ekteskap er imidlertid bilder. De er representasjoner av Kristus og Hans ektefelle, kirken. Ikke omvendt. I Guds bilde skapte Han det, til mann og kvinne skapte han dem. En avbildning er nødvendigvis en kopi av originalen. Dersom våre ekteskap er bilder på det evige ekteskap mellom Kristus og oss, gjelder dette også for et homoekteskap.

Et "ekteskap" mellom likekjønnede får store konsekvenser for synet på Kristus og menigheten. Anerkjenner vi slike "ekteskap", får vi et nytt syn på Kristus. Hvis et lesbeekteskap er en rett avbildning av det guddommelige ekteskap, må vi forstå Kristus som en feminisert Kristus, eksempelvis "Krista". Menigheten står da i et åndelig-lesbisk forhold til Kristus. Han er blitt Brud eller Moder. På den annen side vil et homoekteskap avbilde en menighet som ikke lenger er brud, men "brudgom". Kristus lever da forenet med en

”mannlig ektefelle”. I begge tilfeller har Kristus blitt en Homokristus, den samme som oss.

Dessverre er det mange kristne som ikke forstår den åndelige symbolkraften ved samlivsmessige eksperimenter. Kjønnspolariseringen blir borte, synet på mann-kvinne i ekteskap og menighet endres og tjenstedelingen blir uaktuell. En ny Kristus framstår, skapt i vårt bilde. Denne nye Kristus er en variant av den gamle gnostiske vranglære. En forvringning av Gudsbildet.

At Kristus er Brudgom, og menigheten er Hans brud, er en åpenbart sannhet, ikke noe vi kunne funnet ut av oss selv. Den klassiske mange tusenårige forkynnelsen om dette er svært ubehagelig om dagen. Den truer og angriper homoekteskap, homoteologi, feministisk teologi og den homofiserte del av DNK på det kraftigste.

Derfor bort med den! Korsfest Ham! Men Bibelen kan ikke skrives om, Kristus er og blir den samme. De som vil delta i det nye evige riket, må pent finne seg i å kalles Lammets hustru og møte Brudgommen, den evige Ektefelle. Mange vil stå utenfor og høre: Jeg kjenner dere ikke. Andre møter Ham med glede.

Så langt jeg ser, har store deler av DNK åpnet

seg for en annen Kristus. Og havnet i samme forfall som korintermenigheten, en menighet som engang var forlovet med én mann. Som var en ren jomfru for Kristus, men vendte seg bort til en annen Kristus. (2 Kor 11,1ff) Kirken er nå formelt skilt fra staten. Det er ikke så ille.

Dramatisk er det at store deler av Kirken har underskrevet separasjonspapirene mellom seg og Bibelens Kristus. Han som er ”den Andre” – den store Hetero. Den har i stedet funnet sin Homokristus, som er lik kirken selv, med samme kjærlighet den selv har.

Samtidig må jeg understreke: Mange strever og sliter med saken, med synet og seg selv, og ønsker å tro og leve etter hele Guds Ord Disse må møtes med en annen tilnærming. Herren ser i nåde til de som kjemper og strever.

Men ve dem som forfører én av disse små som tror på meg, sier Han. Teologer, kristenledere og andre som bevisst veileder – og villeder – med sitt nye Kristus- og homosyn, som freidig sier ”de er uenige med Paulus” – hva har vi å samarbeide om?

(Dagen 03.05.2016, med tillatelse av forfatter) □

Gud er fornøyd med Kristi offer

AV HORATIUS BONAR

Min sjel, Guds tanker er sentrert om sin egen Sønn. Det var ikke bare en gang at Han uttrykte hvor godt fornøyd Han er i Ham. Han sier alltid det samme: ”Dette er min elskede Sønn, i hvem jeg har velbehag” (Matt. 3:17). Disse Guds tanker om sin Sønn er den virkelige kilde til en synders håp og glede. For når Gud tenker på sin Sønn, vil Han alltid tenke på måter å kunne herliggjøre Ham, og vise alle at Han er det menneske som Han gleder seg i å ære. Denne store ære som Han har gitt sin Sønn, er den ære som kommer fra at frelser slike som deg! Derfor kan du be i lykkelig tillit til denne Gud du går til: ”Ær din Sønn ved å velsigne

meg – herliggjør Hans navn ved å gi meg mer enn jeg kan be om eller tenke”. Er ikke en slik bønn helt i harmoni med Hans tanker om sin Sønn? Det er jo ikke slik at Han ønsker å holde disse tanker for seg selv? Han leter etter et utløp for sin kjærlighet til sin Sønn, derfor tømmer Han sine velsignelser på oss. Min sjel, la dine tanker hvile der Guds tanker hviler, og det vil tilfredsstillende deg og kaste ut all frykt. Tenk hvor virkelig og sann Faderens kjærlighet er til Sønnen. Se opp til Hans velbehag, og spør om det er mulig at Hans åsyn kan vredes på de som skjuler seg og derfor er ett med Ham i sine tanker om Hans kjærlighet til Sønnen.

Hva vil det si å tro på Kristus?

AV MARTIN LUTHER

Det vil ikke si å tro at han er død og oppstanden, ja, heller ikke at han er Gud med Faderen og har sin trone i himmelen, for det tror også både djevelen og paven.

Derimot tror jeg på ham når jeg tror at han er en nådig Gud for meg, at han har tatt bort mine synder, at han har forsonet meg med Faderen, så at mine synder er blitt hans, og hans rettferdighet min. Der denne tro finnes, der er et menneske godt og salig i Kristus, slik at ikke en gang den syndighet som ennå kleber ved kjød og blod, og som er nedarvet fra Adam, kan skade og fordømme ham. Derimot finnes det kun fortalelse og fordømmelse utenfor Kristus.

Dette må dog ikke mistydes som om det dermed var gitt frihet til å synde og tillatelse til å gjøre ondt. For da troen medfører syndsforlatelse, og Kristus trer til for å ta bort og utslette synden, så kan det menneske umulig være en troende kristen, det som vandrer trykt etter kjødets lyster og ligger i åpenbare synder uten bot og bedring. Der det føres et slikt ugudelig liv og levnet, der er nemlig heller ingen anger, men der det ingen anger er, der er det heller ingen syndsforlatelse, og altså heller ingen tro. For troen står alltid i forhold til den mottatte syndsforlatelse.

Den som derimot har troen med syndsforlatselsen, han følger ikke sine lyster, men strever mot synden og bekjemper den onde begjærighet inntil hans forløsning omsider helt fullendes. Og selv om det ikke kan skje i dette liv, da det bestandig vedblir å klebe noen syndig, selv

ved de aller helligste så har de troende dog den trøst at Kristi rettferdighet skjuler over all deres bristfeldighet. De skulle heller ikke drages til regnskap og fordømmes for denne, hvis de kun bevarer troen på Kristus, som Paulus også sier: *”Det finnes intet fordømmelig hos dem som er i Kristus Jesus, og som ikke vandrer etter kjødet. For de som tilhører Kristus, korsfester kjødet med dets lyster. Legemet er vel dødt i og med synden, men ånden er levende på grunn av rettferdigjørelsen”*.

Merkelige ord, at livet og døden bor sammen i et menneske. For Gud lever han i ånden, i legemet bærer han ennå syndens etterbyrd, men han dreper daglig synden ved hjelp av troen, og derfor skal den heller ikke skade ham.

(Utdrag fra Luthers boktekster, “Frelsens olje”, side 461) □

NYTT HEFTE

”Frafall” av Claus L. Munk

Minimumspris: kr 20,- per hefte + porto

Kan bestilles via våre nettsider:

www.bibelsk-tro.no

Se annen kontaktinfo bakerst
i bladet (s. 31).

Husk bibelsamlingen på
Audnastrand

14.-17. juli 2016

Se program i nr 3/2016 av Bibelsk Tro!

Endetidens tegn

AV OSVALD J. SMITH

Hva ligger foran oss? Hvor bærer det hen? Hvor nær er vi denne avslutningens tidsalder? Står vi over for fred eller krig, velstand eller motgang? Hva blir neste akt i dette dramaet?

Disse og lignende spørsmål presser seg inn over oss. Mennesket vet ikke hvor de skal snu seg. Nasjonene er rådville, og politikernes holdning er preget av usikkerhet. Framtiden er skjult som i en tåke. Alle er overbeviste om at en fryktelig katastrofe er nært forestående. Men hvilken – og hvor kommer den fra? Nasjonal egoisme har grepet hele menneskeheten. Det verste i mennesket er blitt avslørt. Et begjærets og lidenskapens ånd har tatt bolig i hjertene. En spør umiddelbart seg selv om ikke avgrunnens brønn allerede er blitt åpnet for talløse demoner, slik at de har fritt spillerom til å ødelegge både nasjoner og mennesker enkeltvis. Under alle omstendigheter så er menneskene rådville og spør engstelig: Hva blir det neste?

Det er bare ett svar, og det finner vi i Guds ord. Gud har helt fra begynnelsen visst om endens tid. Han har på forhånd gitt oss en beskrivelse av historiens gang, og kaller det profeti. For dem som studerer Bibelen, er fremtiden en åpen bok. Det Gud har åpenbart, vil skje. Ingen diktator, konge eller andre makthavere kan forandre det han har sagt. Hvis vi ønsker lys over framtidens begivenheter, må vi gå til Bibelen. Det er ingen annen informasjonskilde. Gud har talt!

”Bibelens syn på sig selv”

Bok skrevet av Peter Olsen.

Se bokmelding i nr 5/2015.

Boka koster kr 70,- + frakt.

Se annen kontaktinfo bakerst
i bladet (s. 31).

Hvis vi som mange tror, lever i de siste dager, skal vi ikke forvente noen bedring i tilstandene, i hvert fall ikke ennå. Krisen vil bli verre og verre. Industrielle og økonomiske problemer vil øke. Regjeringer vil komme og gå. Krigstrusler vil henge over oss, og de utbredte depresjoner blir mer alvorlig enn noen sinne.

Ingen statsmann kan løse verdens økonomiske problemer. Ingen regjering kan løse arbeidsløshetsproblemet. Menneskene lever i redsel, og over alt er det rådvillhet i landene. Og slik vil det fortsette inntil ...

Etter at det har mislyktes for alle, vil det når tiden er inne, framstå en mann som vil bringe orden i alle de problemene verden i dag står overfor. Han vil løse de økonomiske problemene. Han vil få slutt på arbeidsløsheten. Det vil bli stor velstand og nok arbeide. Ingen vil gå arbeidsledig. Han vil over alt bli utropt som verdens frelser og menneskehetens forløser. Statsmenn vil med glede overlate alt i hans hender. Regjeringer vil betro ham høyeste autoritet og makt. Og han vil være oppgaven voksen.

Nedgangstidene vil opphøre, og det vil komme en stor velstand slik at menneskene vil tro at de går inn i en gullaldertid. Mannen bak dette vil bli den største skikkelsen verden noen sinne har sett. Menneskene vil forgude ham og tilbe ham. Og så – !

Så blir det avslørt at han er selve Antikrist. Verden vil være reddet midlertidig, men til hvilken pris? Frelst av djevelens kristus!

Så reiser spørsmålet seg: Er det noe som tyder på at den tiden er nær? Det tror jeg det er. Guds ord beskriver minst sytten spesielle tegn som bærer bud om at endetiden er nær. Vi må legge merke til at disse tegnene ikke har så mye å gjøre med vår tidsalders alminnelige forløp, men heller med endetiden. Derfor har de fleste ikke vist seg før nå i vår generasjon. Bare det tjuende århundre har vært vitne til deres framkomst, og slik har det blitt tegn på endetiden.

Om selve tegnene skal jeg ikke si mye, de taler for seg selv. Guds ord er helt klart og utvetydig. Hvert skriftavsnitt er en stadfestelse av sannheten som beskrives.

1. Tilstanden som på Noas og Lots tid

"Og slik som det var i Noahs dager, slik skal det også være i Menneskesønnens dager: De åt og drakk, de tok til ekte og ble gitt til ekte – like til den dag da Noah gikk inn i arken. Så kom vannflommen og ødela dem alle. På samme vis – slik som det var i Lots dager: De åt og drakk, de kjøpte og solgte, plantet og bygde. Men den dagen Lot gikk ut av Sodoma, lot Gud det regne ild og svovel fra himmelen og ødela dem alle. Slik skal det være på den dag Menneskesønnen åpenbares" (Luk 17,26-30).

"Men jorden var fordervet i Guds øyne, den ble full av vold." (1 M 6,11)

"Herren så at menneskenes ondskap var stor på jorden, og at alle tanker og hensikter i deres hjerter var onde hele dagen lang." (1 M 6,5)

2. Utbredt frafall

"Men ånden sier med klare ord at i kommende tider skal noen falle fra troen og holde seg til forførende ånder og demoners lærdommer." (1 Tim 4,1)

"For det skal komme en tid da de ikke skal tåle den sunne lære, men etter sine egne lyster skal de ta seg lærere i mengdevis, etter som det klør i øret på dem. De skal vende øret bort fra sannheten, og vende seg til eventyr" (2 Tim 4,3-4).

"Mange falske profeter skal stå fram og de skal forføre mange." (Mat 24,11.)

3. En ytre gudfryktighet preges av økende syndighet og lovløshet

"Men det skal du vite, at i de siste dager skal det komme vanskelige tider. For menneskene skal da være egenkjærlige, pengekjære, skrytende, overmodige, spottende, ulydige mot foreldre, uttakknemlige, uten aktelse for det hellige, uten naturlig kjærlighet, uforsonlige, baktalende, umåtelige, voldsomme, uten kjærlighet til det

gode, svikefulle, oppfarende, oppblåste, slike som elsker sine lyster høyere enn Gud. De har skinn av gudsfrykt, men forneker dens kraft. Slike skal du vende deg fra." (2 Tim 3,1-5)

"Og fordi lovløsheten tar overhånd, skal kjærligheten bli kald hos de fleste" (Mat 24,12)

4. Det vil komme spottere

"Dette skal dere første og fremst vite, at i de siste dager skal det komme spottere med spott, som farer fram etter sine egne lyster og sier: Hvor er det blitt av løftet om hans gjenkomst? For fra den tid fedrene sovnet inn, forblir alt slik det har vært fra skapningens begynnelse" (2 Pet 3,3-4)

5. Utbredt forfølgelse

"Da skal de overgi dere til trengsel og slå dere i hjel. Og dere skal hates av alle folkeslag for mitt navs skyld. Mange skal da falle fra, og de skal angi hverandre og hate hverandre" (Mat 24,9-10)

"Men ta dere i vare! De skal overgi dere til domstolene, og dere skal bli hudstrøket i synagoger. Og dere skal bli framstilt for lands-høvdinge og konger for mitt navns skyld, til et vitnesbyrd for dem" (Mark 13,9)

"Bror skal overgi bror til døden, og en far sitt barn. Og barn skal reise seg mot foreldrene og volde deres død. Og dere skal bli hatet av alle for mitt navns skyld. Men den som holder ut til enden, han skal bli frelst" (Mark 13,12-13)

Tenk over hvordan man ble sviktet av sine nærmeste i Russland, i Nazi-Tyskland og andre steder. Under Antikrists regime vil dette bli enda mer utbredt. Det vil bli en bokstavelig oppfyllelse av disse profetier.

6. Verdensomspennende evangelisering

"Og først må evangeliet forkynnes for alle folkeslag" (Mark 13,10)

I flere århundrer ble det så godt som ikke gjort noe for å evangelisere til unådde folkeslag. Inntil for rundt 150 år siden lå store deler av verden i åndelig mørke. Fordi profetiene om verdensevangelisering langt ifra har vært oppfylt, har Kristus

ikke kunnet komme før. Men med William Carey begynte den nyere tids misjon, og i dag kan vi tale om verdensomspennende evangelisering.

7. En sovende kirke – uten forventninger

”Vær derfor beredt, der også! For Menneskesønnen kommer i den time dere ikke tenker” (Mat 24,44. Se også Åp 3,1-3)

8. Mye reising fra sted til sted og økt kunnskap

”Og du, Daniel: Gjem disse ord og forsegl boken inntil endens tid. Mange skal fare omkring, og kunnskapen skal bli stor.” (Dan 12,4)

De mange oppfinnelser i det nittende og tjuende århundre har gjort det lettere å reise. Tidligere foregikk reisene til fots eller på hesteryggen, og på havet var en avhengig av vinden. I dag reiser vi hit og dit. Vi farer av sted i biler og komfortable tog, vi krysser de store verdenshavene i moderne skip, og fly bringer oss fra den ene enden av jorden til den andre. For århundrer siden var det bare noen få som reiste. Og hvis man våget seg ut på lange reiser, ble man berømt for sitt mot. I dag reiser alle, og det er ikke lenger uvanlig, men derimot helt naturlig.

Biler synes å være forutsagt i Guds ord for 2500 år siden. Vi leser i Nah 2,4-5: *”... vognene er kledt i flammende stål den dag han stiller dem opp, og spydene svinges. På gatene raser vognene av sted, over torgene farer de i susende fart. De ser ut som fakler, de farer fram og tilbake som lyn.”*

Det er også interessant å legge merke til at general Allenbys befrielse av Jerusalem under den første verdenskrigen muligens var en oppfyllelse av følgende profeti: *”Som fuglene brer ut sine vinger, slik skal Herren, hærskares Gud, verne Jerusalem – verne og frelse, gå forbi og redde.”* (Jes 31,5) Etter at general Allenby, som var en personlig kristen, hadde bedt Gud gjøre det mulig å fordrive tyrkerne uten kamp, sendte han sine rekognoserings fly over Jerusalem for å innhente opplysninger om byens forsvar og de tyrkiske troppenes stillinger. De fleste av tyrkerne hadde aldri før sett et fly, og de ble så

redde at de flyktet uten å avfyre et eneste skudd. I bokstavelig forstand beskyttet Herren byen ved hjelp av svevende fugler – flyene.

I Jes 60,8 har vi muligens direkte hentydning til flyene: *”Hvem er disse som kommer flyvende som skyer, som duer til sine dueslag?”* Den samme utviklingen gjør seg gjeldende med hensyn til kunnskap. For godt hundre år siden var det få skoler, og bare en liten prosent av befolkningen fikk en utdanning. I dag er våre land fylt med utdanningssteder av forskjellig sort.

Det er først nå i det tjuende århundre at profetien i Daniels bok er blitt oppfylt.

9. Oppsamling av rikdom

”Og nå, dere rike! Gråt og klag over all den ulykke som kommer over dere! Rikdommen deres er råtnet, og klærne deres er blitt møllspiste. Deres gull og sølv er rustet bort, og rusten på det skal bli et vitnesbyrd mot dere, og den skal fortære deres kjød som ild. Dere har samlet skatter i de siste dager!” (Jak 5,1-3)

Det er ikke lenge siden at en millionær ble betraktet som en betydelig mann, og navnet hans ble kjent over hele verden. I dag teller millionærene i tusenvis, og er ikke lenger en sensasjon. Før i tiden ble en man som eide en halv million, betraktet som rik. Nå skal det mange millioner til for å bli regnet blant de rike. Denne tilstanden har vi aldri tidligere kjent til. Det er først i løpet av de seinere årtier at vi har sett mennesker som forutsagt i Guds ord, har begynt å samle seg rikdommer. Det er et tydelig tegn på at vi befinner oss i endetiden.

10. Jødernes tilbakevending til deres land

Jesus sammenligner den jødiske nasjonen med et fikentre, og Han sier at når grenene har fått sevje og bladene springer ut, er enden nær. (Mat 24,32-34; Luk 21,29-32).

Profetiene om jødernes tilbakevending er ofte blitt latterliggjort, men i dag er nasjonen Israel en realitet. Vi ser at profetiene oppfylles. (Les Jes 11,11-12; Esek 36,24; 37,21; Luk 21,24; Jer 23,3-8; 32,37-41; Amos 9,14-15).

11. Hungersnød, jordskjelv og krig

"Dere vil høre om kriger og rykter om krig. Se til at dere ikke lar dere skremme. For alt dette må skje, men ennå er ikke enden kommet. For folk skal reise seg mot folk, og rike mot rike, og det skal bli hunger og jordskjelv både her og der. Men alt dette er begynnelsen på fødselsveene." (Mat 24,6-8)

Når alle disse katastrofene inntreffer omtrent på samme tid og i forsterket form, da er det et endetidstegn.

12. Nasjonal rådvillhet og frykt

"... Og på jorden skal folkene bli grepet av angst og fortvilelse når hav og brenninger bruser. Mennesker faller i avmakt av redsel og gru for det som skal komme over jorden..." (Luk 21,25-26)

Ingen statsmann vet hva han skal gjøre. Ingen politikere er i stand til å løse disse problemene som verden i dag står overfor. Menneskene blir desperate. Alle frykter for framtiden.

13. Fredskonferanser

Aldri før i verdenshistorien er det blitt snakket så mye om fred. Først i det tjuende århundre er en begynt med fredskonferanser. Men hør nå hva Guds ord sier om dette:

"Når de sier: Fred og ingen fare! – da kommer en brå undergang over dem. Den kommer som veer over en kvinne som skal føde, og de skal slett ikke slippe unna." (1 Tess 5-3)

14. Utbredt arbeidsløshet

I forbindelse med forventningen om Israels frelse, leser vi:

"For før den tid hadde verken mennesker eller dyr noen lønn for sitt strev. Og ingen hadde fred for fienden, enten han drog ut eller han drog inn. For jeg slapp alle mennesker løs mot hverandre." (Sak 8,10)

Det har aldri vært en slik verdensomspennende arbeidsløshet som i dag. Vår nåværende situasjon stemmer nøye overens med dette ordet. Gud har for lengst latt oss få vite at det i forkant

av endetiden vil komme en tid hvor det ikke er noe arbeid å få. Hvor bemerkelsesverdig dette er!

15. Streiker og revolusjoner

Massene reiser seg. De fire hestene som er omtalt i Åp 6,1-8, gjør seg klare til å gå til aksjon. En hest er i Guds ord et bilde på rastløshet. Havet er i opprør. Havet representerer de utilfredse, opprørske folkemasser som roper med krav om forandring. I dag larmer bølgene. Kommunismen ga grobunn for streiker over alt på jorden. Verdensrevolusjonen var bolsjevismens erklærte mål. Det har aldri vært så mange revolusjoner som i våre dager.

16. Tilbake til jernharde former for regjering

Daniels billedstøtte (kap 2) representerer de forskjellige verdensmakter og kulminerer med jernriket. Jern symboliserer diktatur, enevelde, styrke. Lær symboliserer demokrati. Guds ord forteller oss at verden vil gå tilbake til en eneveldig regjeringsform, eller rettere sagt, vil bli styrt av diktatorer (ukronede konger). I Åp kap 13 beskrives Antikrist, den store lederen i den siste form for styre. Han vil bli overhode for det gjenoppståtte Romerriket, og slik varsles denne tidshusholdnings avslutning.

Ved opprettelsen av EU er veien banet for et slikt rike og for Antikrist.

17. En lutret menighet

Midt i denne onde og perverse generasjonen renser Gud sin menighet.

"Mange skal bli rensset og tvettet og prøvd. Men de ugudelige skal bli ved å være ugudelige. Og ingen ugudelig skal forstå det. Men de forstandige skal forstå det." (Dan 12,10)

I det mørket blir tettere omkring oss, renser Gud seg et folk som er preget av hellighet. Gud har alltid hatt sine vitner. Når det er natt i verden, er det dag i menigheten. Den sanne kristne vemmes ved ondskaper i verden. De åndelige avskyr vår tids fryktelige synder. Den Hellige Ånd drar oss bort fra verden og skiller oss ut for Gud, til samfunn med Ham. Med smerter i hjertet snur vi oss i avsky fra dem som har et

hjerter som er smittet av kjødet. (Judas brev vers 23.) Vi ønsker å vandre med Gud. Slik forbereder Gud oss på borttrykkelsen. Han modner oss til en hellig livsførsel og et rettskaffent liv. Menigheten, bruden, blir lutret og beredt for Brudgommen, vår Herre Jesus Kristus.

Konklusjon

”Men når dette begynner å skje, da rett dere opp og løft hodet! For deres forløsning stunder til. Og han sa en lignelse til dem: Se på fikentreet og alle trær. Så snart de springer ut og dere ser det, da vet dere av dere selv at sommeren er

nær. Slik skal dere også, når dere ser disse ting skje, vite at Guds rike er nær.” (Luk 21,28-31).

Min venn, hvor står du? Lever du et liv skilt ut fra denne verden? Er du villig til å stå helt alene om det skulle bli nødvendig? Vil du gå imot strømmen og stå sammen med Guds folk? Du kan ikke endre tidens utvikling, men du kan bli en overvinner. Du kan holde det vonde på avstand. Du kan advare mennesker omkring deg. For verden er det en farlig tid. For menigheten er den herlig. La oss gi akt på endetidens tegn og være rede!

”... for Herrens komme er nær!” (Jak 5,8b) □

Kristendommens historie i Spania

AV EIVIND GJERDE

Spania er ett av de mest sentrale landene i Sør-Europa og ett av de landene i verden som har hatt det kristne budskapet lengst. Spania er tydelig nevnt i Det nye testamentet. I denne artikkelen skal vi kort se på de viktigste trekkene i Spanias kirkehistorie. Den romersk-katolske kirken har dominert stort, men det finnes også en rekke evangeliske bevegelser som har dukket opp gjennom hele historien. Spania som har en befolkning på nesten 50 millioner trenger evangelisk forkynnelse som aldri før.

Romerriket og Spania

Spania var under kontroll av den mektige byen Karthago i Nord-Afrika (Tunisia) før romerne overtok styringen i 201 f. Kristus. Romerne ødela Karthago i 146 f. Kristus, men Julius Cæsar og Augustus bygde byen opp igjen. Det tok romerne 200 år med harde kamper å ta over Spania. Berømte romerske keisere som Hadrian (keiser 117-138) og Trajan, samt filosofen Seneca, var alle fødte i Spania. Trajan (keiser 98-117) er kjent som en stor byggherre og kristendomsforfølger

Senere under folkevandringstiden innvandret

vestgoterne fra nord og presset romerne til å oppgi Spania. Vestgoterne grunnla et rike i Sør-Gallia (Frankrike) og Spania ca. 415. Byen Toledo ble deres hovedstad.

Kristendommen kommer til Spania

Kristendommen har hatt en svært lang historie i Spania. Den starter allerede i aposteltiden. Spania er nevnt to ganger i Det nye testamentet. Apostelen Paulus var med all sannsynlighet i Spania, og han gir i Romerbrevet kapittel 15 klart uttrykk for at han har til hensikt å besøke landet:

- “Men nå, når jeg ikke lenger har virkerom i disse traktene, og da jeg alt i mange år har lengtet etter å komme til dere, håper jeg å få se dere på gjennomreisen når jeg drar til Spania, og få følge av dere på reisen videre, når jeg først har fått glede meg en tid over samværet med dere... Når jeg har fullført dette og lagt denne frukt trygt i deres hender, vil jeg dra veien om dere til Spania.” Rom 15,23-24 og 28

Kom Paulus virkelig til Spania? Det spørsmålet er det umulig å svare på. Det nærmeste vi kommer ett svar er at mye tyder på at han kom dit, og vi kan velge å tro at det var tilfellet. Ut fra

to oldkirkelige vitnesbyrd kom Paulus virkelig til Spania. I Muratoris kanon (2. århundre) blir det sagt at han dro til landet og likedan i 2. Klemens brev (93-97). Undertegnede tror han kom dit. En viktig grunn til denne antagelsen, er at kristendommen må ha vunnet en ganske stor geografisk utbredelse meget tidlig i Spania. Hjalmar Holmquist påstår nettopp dette i sin store kirkehistorie (Bind 1 s.73)

Men hvor var han? Det er mest naturlig å anta at han var i de østlige og sørlige kystdistriktene. Det blir antatt at den kristne tro særlig spredte seg i byene i dette området. Paulus oppsøkte under sine tre misjonsreiser byene i den østlige delen av Romerriket. Dersom han var en tur i Spania, er det naturlig å tenke seg at han gjorde det samme der.

I det hele har vi et stort kildeproblem når det gjelder den spanske kirken. Vi vet svært lite om den i den førkonstantinske perioden. Den første dokumenterte kirkehistoriske hendelse fra Spania, er synoden i Elvira 306.

Elvira var en by i Sør-Spania med et tidligere bispesete. Byen lå i nærheten av den senere så berømte byen Granada. Synoden i Elvira (306 el. kort tid før) vedtok den første kjente bestemmelse om prestesølibat, forbød ekteskap mellom kristne og jøder eller kjettere og den fastsatte ekskommunikasjon (bannlysning) på livstid som straff for en rekke andre forseelser. Denne synoden viser at den kristne kirken hadde fått stor utbredelse i de første århundrene av den kristne kirkes historie. Dessverre hadde tiltagende loviskhet og innflytelse fra hedenske tanker, påvirket i kirkelæren. Den læremessige renheten som apostlene og urkirken stod for, var dessverre blitt mer og mer utvannet. I denne tiden dukker det opp en interessant skikkelse, nemlig Priscillianus.

Munkebevegelsen i Spania

Priscillianus (d. 385) ble leder for en asketisk lekmannsbevegelse innenfor den spanske kirken. Han ble av sine kirkelige motstandere anklaget for kjetteri og utukt, og ble henrettet av den romerske keiseren. Anklagene imot han var imidlertid løgnaktige og hans motstandere måtte gå av.

Det er hevdet at den godeste Priscillianus foregrev reformasjonen 1000 år senere. Det er viktig å merke seg at i prosessen mot Priscillianus, ble det verdslige sverdet rettet mot "kjettere" for første gang. Prosessen mot Priscillianus kom til å bli en dyster profeti om Spanias kommende blodige kjetterfølgelse (Holmquist s. 233). Til tross for sin død, seiret Priscillianus sitt asketiske kristendomssyn i Spania i tiden som fulgte. 11 skrifter av Priscillianus er funnet og bekrefter hans læremessige uskyld.

Den spansk-vestgotiske kirken

Romerriket ble svekket da de germanske vestgoterne tok Spania i 410. Vestgoterne var arianske kristne fra 360, men gikk over til katolisismen i 587. Den spansk-vestgotiske kirken ble organisert som en katolsk landskirke. Latinere og vestgotere smeltet sammen til et spansk-romersk folk. En ny kulturperiode begynte. Den arianske toleranse ble avløst av den katolske intoleranse. Den katolske kirkens sterke grep på det spanske folket kan forklares ut fra disse historiske kjensgjerningene.

I tiden 400-700 ble det avholdt omtrent 30 store kirkemøter eller konsiler i byen Toledo i Spania.

I denne tiden blir Isidor av Sevilla (560-636, erkebiskop 600-636) en berømt kirkeleder. Han er i dag Spanias skytshelgen. Isidor var et geni som behersket latin, gresk og hebraisk. Han gav ut 20 binds verket "Etymologier" med oversikt over hele tidens lærdom. Han var ikke nyskapende, men svært dyktig å samle og framstille den lærdom som fantes. Isidor ble kanonisert i 1598. All senere historieskriving i Spania er bygget på hans skrifter. Interessant nok ble han foreslått som skytshelgen for internett i 2003, men nådde ikke opp i konkurransen!

Den islamske perioden

Spanias historie er preget av kampen mellom katolisisme og islam. Muhammed (ca. 570-632) stod fram med sine åpenbaringer i Mekka i 610. Han flyktet til Medina i 622, og vendte

tilbake som krigsherre i 630 og inntok Mekka. Muhammed klarte å forene de krigerske beduin-stammene på den arabiske halvøy før sin død i 632. Etter hans død startet en muslimsk ekspansjon. Nord-Afrika ble overrent i 711. Spania ble angrepet fra Nord-Afrika i 711. Erobringen ble fullført allerede i 716. Muslimene fortsatte inn i Frankrike. Muslimene på den iberiske halvøya (Spania og Portugal) ble kalt maurere. Navnet maurer kom fra det latinske mauri som var romernes navn på befolkningen i det nordlige Algerie og Marokko. Dette området var tidligere den romerske provinsen Mauritania.

Maurerne forble i Spania i nesten 1000 år. Hovedsetet var i byen Granada med palasset og festningen Alhambra, som i dag er en av Spanias flotteste og mest besøkte turistattraksjoner. Den muslimske herskeren emiren holdt til der på 1200-1300-tallet. Emir betyr kommandør på arabisk og kan bety prins eller være navn på ulike politiske og religiøse ledere.

Det muslimske erobringstoget i Frankerriket ble ingen suksess. Karl Martell (686-741) knuste de muslimske hordene militært. Karl var rikshovmester og egentlig konge over de tre frankiske rikene. Hans glimrende infanteri overvant det muslimske kavaleriet ved slaget ved Potiers i 732. Tilnavnet Martell betyr Hammeren. Karl Martell og hans menn slo ned sine fiender med målrettede sverdslag.

Vi kan med god grunn spørre oss hva som kunne ha skjedd med Europa og Spania om ikke Karl Martell hadde stoppet muslimene ved Potiers i 732? Historikerne har ulike oppfatninger om dette. Rent kontrafaktisk kunne hele Europa med England ha blitt islamifisert.

Gjenerobring, inkvisisjon og reformasjonen

Bare to år etter at maurerne hadde underlagt seg storparten av Spania, startet reconquista som betyr gjenerobring. Muslimene ble sakte med sikkert nedkjempet i tiden fra 718 til 1492.

2. januar 1492 kastet kongeparet Ferdinand og Isabella ut den siste mauriske herskeren Baobdil av Granada.

Inkvisisjonen var en institusjon/religiøs domstol som var opprettet for å bekjempe vranglære og vranglærere innen den katolske kirken. Grunnlaget for inkvisisjonen var en pavelig bulle (= pavelig skrift) i 1184. Den spanske inkvisisjonen ble særlig grusom. Den startet i 1478 underlagt kongen og bemerkelsesverdig nok, mot pavens vilje. En sterk forfølgelse av muslimer og jøder ble satt i gang og 2000 muslimer og jøder ble drept. De dømte ble utsatt for den såkalte autodafe med offentlig ydmykelse og henrettelse. Inkvisisjonen ble lagt ned så sent som i 1826.

Spania hadde ved reformasjonens start på 1500-tallet, allerede hatt sin katolske reformasjon der inkvisisjonen spilte en sentral rolle. Likevel, spanjolen Alfonso de Valdes (d. 1532) forsvarte Erasmus av Rotterdam og delvis Martin Luther mot munkenes angrep. Valdes angrep pavens verdslige makt og krevde en halvt luthersk reformasjon. Alfonso var kansler hos den mektigste monarken på denne tiden, nemlig keiser Karl V.

Broren, Juan de Valdes (1509-1541) gikk lengre og leste Paulus brev, Martin Luthers skrifter og Bucers skrifter. Han kom til å få en svært stor evangelisk innflytelse utenfor Spania, nemlig i Italia og mange kom til evangelisk klarhet gjennom hans skrifter.

Munken Ochino, regnet som tidens største predikant, ble herlig frelst gjennom Valdes lutherdom og mystikk (1542!). Vekkelsen i Italia ble stå sterkt ved Ochino at det ble sagt at til og med gatefeierne diskuterte Paulus brever!!

Ved sin død var det 3300 evangeliske "sinnede" i Napoli! Ochinos skrift – Del beneficio di Christo (Om Kristi fortjenester) – kappes med Luthers mest kjente verker om å være reformasjonens mest lest skrift!!

Det ble trykt i 40 000 eksemplarer i Italia. Luthers tanker slo igjennom i Sør-Italia gjennom blant annet spanske menn! Juan de Valdes er en av Spanias aller største sønner! Samtidig med disse evangeliske kjempene, etablere en skremmende person en sterk posisjon innad i den katolske kirken. Mannen var Ignatius Loyola, og opphavsmann til Jesuitterordenen.

Ignatius Loyola (1491-1556)

Ignatius Loyola grunnla Jesuitterordenen, som kanskje er den organisasjonen som har påført menneskeheten mer lidelse, tortur og død enn noen annen organisasjon hittil i verdenshistorien. Jesuitterordenen var forbudt i Norge helt fram til 1956!

Ignatius Loyola ble født i borgen Loyola i Azpeita i Spania i 1491. Han var aristokrat, flørtet med en prinsesse og måtte flykte til Italia. Han ble offiser og såret av kanonkule. På sykeleiet leste han helgenlegender og en beskrivelse av Jesu liv. Loyola ville overgå de asketiske helgenene han leste om. Viljemennesket Loyola ville utøve åndelige heltegjerninger. En åpenbaring fra jomfru Maria fjernet hans urene seksuelle begjær. Hun ble siden hans hjertets "dame".

Loyola fant ikke fred i sin sjel og tenkte å valfarte til Jerusalem, men sjøfarten stoppet i Barcelona. Han leste Thomas a Kempis berømte bok "Om Kristi etterfølgelse, og kjempet med samme problem som Martin Luther når det gjaldt synden og syndenes forlatelse.

Loyola var på randen til selvmord da han fant "fred" ved at han helt overgav seg til prestens og kirkens autoritet og bestemmelser. For ham ble lydigheten mot Guds Ord under kirkens institusjoner og pavens overhøyhet, helt sentral.

Martin Luther (1483-1546)

I motsetning til Loyola gikk Luther en helt annen vei. For Luther ble troen på evangeliet om Jesus Kristus, det som gav ham fred. Guds Ord alene står over kirkens institusjoner og pavekirken skal kun lydes så sant den forkynner Guds Ord rett. Sentralt for Luther ble læren om Skriften alene, troen alene og nåden alene. Evangeliet er Guds kraft til frelse, og mennesket blir rettferdiggjort av troen alene.

Loyolas fremste karaktertrekk var viljen! Han drev åndelig øvelser som disiplinerte hans jernvilje. Loyola ble en fast rødglødende forkjemper for katolsk tro i en tid da alt var i omskiftning. Han ble helgenkåret i 1622 og skytshelgen for soldater, gravide kvinner, pest

og feber mm. Hans bok "Exercitia spiritualia (åndelige øvelser)" (1522-24) er blitt en av de viktigste bøkene i verdenshistorie. Viljen skal brukes til å følge Kristus i absolutt lydighet mot pavekirken. Loyola studerte filosofi, teologi og samlet disipler. Francico Javier (Xavier) er mest kjent som misjonær i Sør-Øst Asia. Loyola og hans seks disipler stiftet Jesuitterordenen 15. august 1534 i Paris (Montmartre). De gav løfte om fattigdom, kyskhets og misjonsvirksomhet. Senere kom det dramatiske tillegget - Absolutt til rådighet for paven!

Jesuitterordenen

Den mistenksomme pave Paul III undertegnet stadfestelsesbullen til Jesuitterordenen 27. september 1540. Loyola ble ordensgeneral – den sorte paven. På latin var navnet Societas Jesu som betyr Jesu selskap. Ordenen ble en sterk motreformatorisk kraft og antiluthersk. I 1542 overføres inkvisisjonen til Italia. Forferdelige grusomheter ble satt i gang. Loyola gikk inn for å utrydde kjetterne og særlig de mest høytstående av dem. Lutherdommen ble på 10 år knust i Italia gjennom tortur og død. Ledende evangelikale flyktet til andre land. Jesuittene styrket den katolske kirken svært sterkt. De drev aktiv misjon. Ordenen utbredte seg sterkt på kort tid. Jesuittene hadde en enorm innflytelse som professorer ved universitetene, skriftefedre, misjonærer og hemmelige agenter over store områder.

Motreformasjonen

Motreformasjonen fikk sine særuttrykk i Spania. Det ble en æressak å forsvare læren om Jomfru Marias ubesmittede unnfangelse. Josef ble æret som Marias herre og beskytter for håndverkerne. Dette fenomenet har blitt kalt Josefyrdkelse. Under motreformasjonens tid framhever en kvinne seg. Nemlig Teresa av Avila.

Teresa av Avila (1515-82). Teresa av Jesus.

Teresa stammet fra en gammel adelsfamilie i Castilla. Hun ønsket å bli halshogd som martyr bare syv år gammel. Hun ble karmelitternonne

og klosterreformatør. Hun regnes som den mest innflytelsesrike åndspersonlighet i katolisismen i nyere tid ved siden av Loyola. Selvbioграфien "Vida" (1561-62), et hovedverk i spansk litteratur. Teresa er kjent for sin kvietistiske mystikk. Kvietisme betyr Sjelens hvile i Gud. Teresa skal ha levert (fly i luften) ved en rekke anledninger.

Utviklingen på 1700-1800-tallet

Jesuittene forfalt og økonomiske forhold og handel opptok dem stadig mer. De ledende klassene i Europa vendte seg mer og mer mot dem. I Spania ble alle jesuittene (ca. 6000) arrestert og sendt til Kirkestaten i 1767. Kirkestaten var Pavens "kongedømme" i Italia i tiden 756-1870. Under Kong Fernando VII (1784-1833) kom den såkalte restaurasjonskatolisisme. Fernando Innførte inkvisisjonen og gav jesuittene fritt spillerom. Onde tunger sa at kong Fernando var den minst begavede av alle de spanske kongene.

Den spanske kirken ble presset på defensiven. I 1820 utviklet det seg en kirkefiendtlig revolusjon. Det oppstod sterke spenninger mellom prestevelde og angrep på kirker, klostre og ordener.

Valdenserne i Spania

Fra 1850-årene oppstod en evangelisk vekkelse i Spania under påvirkning fra valdenserne. En evangelisk kirke vokste fram med Barcelona som utgangspunkt. Opprinnelsen til vekkelsen var omvendelsen til Petrus Valdes fra Lyon 1170. Han brøt med den katolske kirken i 1184.

Vekkelsen ble utsatt for forfølgelse. Den evangeliske spanjolen Matamoros ble i 1860 dømt til 9 år på galeien for sin virksomhet i Barcelona. England og Preussen grep inn i saken. En viss religionsfrihet ble innført i Spania i 1868. På denne tiden var det bare en evangelisk kirke i Spania med navnet Iglesia Evangelica Española.

Kirken på defensiven i det 20 århundre

I tiden 1936-39 raste den en blodig borgerkrig mellom nasjonalistene og republikanerne i Spania. Borgerkrigen gikk svært hardt utover den katolske kirke. Hele 6800 prester og munkere av i alt 30 000, ble drept. Nasjonalistene under general Franco seiret, ikke minst ved hjelp av nazistregimet under Adolf Hitler i Tyskland. Nazistene prøvde ut nye våpen og nye taktikker for angrepskrig i Spania.

General Francos regime varte helt fram til 1975. Det var et nært forhold mellom stat og

Vi ønsker å gi deg

åndelig veiledning

- Oppbyggelige stykker
- Bibelstudieserier
- Sjelesorg
- Kristen etikk
- Trosforsvar
- Aktuelle spørsmål
- Sang og musikk
- Med mer

Seks nummer i året for kr. 180,- (studenter: 160,-)
Tegn 2016-abonnement nå, og du får GRATIS nr. 5 og 6 for 2015,
samt CD-en "Himmellengt" med sanger skrevet av Olav Fjermedal.

Sendes til:

Bibelsk Tro
Postboks 264
4367 Nærbø

Betales med giroblankett som følger med første tilsendte blad.

Navn: _____

Adr: _____

Kan også bestilles på Internett:
www.bibelsk-tro.no

kirke i starten. Den katolske kirke var eneste legale "religion" i Spania. Det nære forholdet mellom Franco og kirken ble svekket i Francos siste år. Kirken stod fram som en av hans hardeste kritikere.

Kirke og stat skilte lag i 1978. Kirken mistet innflytelse i utdanningssystemet. En rekke lover ble vedtatt i Spania som klart brøt med den katolske kirkelæren:

1981: Sivil skilsmisselovgivning.

1986: Legalisering av abort.

2004: Legalisering av samkjønnet ekteskap og liberalisering av abortloven.

Hva med spansk kristenliv i dag?

Det er få evangeliske kirker i Spania og svært få evangeliske kristne. Kanskje er det 40 000 evangelisk troende i landet? Det er skremmende få med tanke på de nesten 50 millioner innbyggerne som finnes. Det er evangelisk arbeid i bare 500 av 8000 kommuner. Den nyetablerte organisasjonen Misjonen Sarepta startet evangelisk arbeid i Spania i 2014. Det er den første norske lutherske organisasjonen som har startet misjonsarbeid i landet. Sarepta samarbeider med den nasjonale evangelisk-lutherske kirken. Det er å håpe at flere vil følge i sporene til Sarepta og starte evangelisk misjonsarbeid i et

at Europas viktigste og største land. Flere burde ha fulgt i Paulus fotspor. □

Bibelhelg

23.-25. september 2016
på Skjæveland Misjonshus

Fredag 23. september kl 19.30:

Taler: Gunnar Holth. Sang: Kvitsøykarne

Lørdag 24. september kl 16.30:

Samtalemøte: Holth innleder til samtale om "Fremmed ild"

Mellom møtene serveres det smørbrød, kaker og kaffe

Lørdag 24. september kl 19.30

Taler: Gunnar Holth.

Sang: Henrik og Frode Hegle

Søndag 25. September kl 11.00:

Taler: Gunnar Holth. Sang: Lidvar Holstad

Alle er hjertelig velkomne!

Støttefond for evangelisk arbeid og misjon

Stiftelsen På Bibelens Grunn

v/Edvard Jekteberg

Persokkrossen 3

4346 Hafrsfjord

Kontonummer: 3201.59.73713

Støtte til evangeliseringsarbeid i Sør-Etiopia

AV OLAV HERMOD KYDLAND

Flymisjonen ble registrert som stiftelse i 1972 under navnet "Evangeliet til muslimene", støtter misjonsarbeid i Sør-Etiopia. I 1970-årene var det bare ca tjue kristne i Waddera distriktet. I dag er det mange tusen kristne og om lag 70 kirker.

I flere år ble det brukt småfly til å nå fram til vegløse områder med evangeliet, nødhjelp og syketransport. Men i de senere år har en brukt helikopter for å bringe Guds ord til unådde områder.

Flymisjonen underholder 55 evangelister i Waddera distriktet. De er grepne av vekkelsesilden og går ut til nye områder med evangeliet. Stadig nye tar imot evangeliet, blir døpt og lagt til menigheten.

Styret for Stiftelsen På Bibelens Grunn har vedtatt å være med å støtte arbeidet med å nå flere med evangeliet. Vår støtte vil bli kanalisert gjennom Flymisjonen.

Vi vil senere bringe stoff fra arbeidet i Etiopia i Bibelsk Tro. Flymisjonen har også en egen nettside, www.flymisjonen.no, hvor dere kan lese mer om arbeidet i Sør-Etiopia.

La oss legge fram alle evangelistene i bønn til Herren!

Dersom noen av våre lesere ønsker å støtte dette arbeidet, kan dere sende inn penger til "Støttefond for evangelisk arbeid og misjon", Stiftelsen På Bibelens Grunn v/Edvard Jekteberg, Persokkrossen 3,4346 Hafrsfjord
Kontonummer: **3201.59.73713**

Din rikssak, Jesus, være skal
min største herlighet.
Takk, at jeg også fikk ditt kall
og skal få være med!
Uverdig er jeg, Herre kjær,
å stå som lem i rikets hær.
Men du som gav meg vennennavn
og tok meg ømt inn i din favn,
vil gi meg makt
å gå hvor du har sagt.

Gi meg ditt ømme frelsersinn
for slektens sorg og harm!
Lukk meg i dine smerter inn
og gjør meg sterk og varm!
Lær meg å skue med ditt blikk
hvert folk som liv og grenser fikk,
å bære verdens nød og skam
med kjærlighetens offerbrann
til døden tro,
tålmodig, sterk og fro!

Da vet jeg visst mitt øye får
et herlig syn å se
når det mot livets aften går,
når endt er lyst og ve:
Guds rike står i stråleskrud,
Krist hentet har sin dyre brud
av alle stammer, fra hver egn,
med hver sin strålekrans som tegn,
i jubelkor,
de priser Herren stor.

Av Karl Ludvig Reichelt. Sangboken nr. 705

CD-er fra møteopptak

- BTKA 2417 Dagfinn Natland: "Når blir et menneske en kristen?" Sang Torvald Kjetilstad
BTKA 2418 Dagfinn Natland: "Da åpnet han skriftene for dem" Sang Torvald Kjetilstad
BTKA 538 Oddvar Dahl: "Jesus har gjenfødt oss til et levende håp"
BTKA 1223 Odd Sverre Hove: "Israel og Jødene, et profetisk lys for verden"
BTKA 1224 Odd Sverre Hove: "Antisemittisme før og nå". (Fogn bedehus)

Hver CD koster kr 40 + frakt.

Kan kjøpes hos Bibelsk Tros kassetjeneste. Se kontaktinfo bakerst i bladet!

Medarbeidere og skribenter i dette nummeret:

Hans Erik Nissen (1938-2016)

Født 1938 i København. Cand. theol. ved København Universitet 1965. Sogneprest i København fra 1966. Forstander ved Luthersk Missionsforenings Højskole, Hillerød, fra 1970 til 2003.

Per Gustafsson

Født 1951 i Linköping, Sverige. Predikant i ulike sammenhenger fra 1986. Teologiske studier i Lund 1988-1992. Arbeidet i næringsmiddelhandel og møbelindustrien. Nå arbeider han som pleier. Medlem av Sydöstra Smålands Lutherska Församling.

Carl Fr. Wisløff (1908-2004)

Teologisk embetseksamen 1931. Dr. theol. 1958. Prest 1932-47. Rektor ved MF 1947-61. Professor i kirkehistorie 1961-75. Har skrevet mange bøker og artikler.

Ove Eikje

Født 1957 i Tysvær. Lundeneset handelsskole 1974-76. Fjellhaug Bibelskole 1976-77. Har jobbet som abonnementssekretær, journalist og redaksjonssekretær i Utsyn, info-leder og markedssjef i Lunde Forlag, og journalist i Kristelig Pressekontor (KPK) og Dagen.

Stein I. Solberg

Født 1952 i Halden. Utdannet ved Menighetsfakultet. Forkynner i Indremisjonsselskapet fra 1981 til 1997. Ordimeret 1988. Distriktsprest, senere vikarprest i Halden (1999 -2002). Fra 2002 ansatt i Stiftelsen "Levende Steiner". Er primært forkynner fortsatt. Samtidig leder for Living Waters i Norge (siden 1997). Er forfatter og sjelesørger. Er med i et nettverk om vekkelsesforkynnelse. Medlem av Norsk Bibels råd.

Dr. Horatius Bonar (1808-1889)

Skotsk prest og salmedikter

Martin Luther (1483-1546)

Tysk prest og kirkereformator.

Oswald J. Smith (1889-1986)

Kanadisk prest, forfatter og misjonsforkjemper.

M Ø T E R

Bibelsk Tro – Skjæveland

Dag	Dato	Kl.	Taler/møte
Søndag	03. juli	11.00	Norvald Frafjord
Onsdag	06. juli	19.30	Bibelgruppe
Søndag	07. aug.	11.00	Kjell Magnor Kvalvåg
Søndag	14. aug.	11.00	Otto Jakobsen
Søndag	21. aug.	11.00	Oddvar Dahl
Søndag	28. aug.	11.00	Einar Sunde
Søndag	04. sept.	11.00	Samtale/bønnemøte
Onsdag	07. sept.	19.30	Bibelgruppe
Torsdag	08. sept.	19.30	Samemisjonen
Søndag	11. sept.	11.00	Steinar Handeland
Onsdag	14. sept.	19.30	Bibeltime om Tabernaklet v/Knut Hegle
Søndag	18. sept.	11.00	Gunnar Soppeland
	23.-25. sept.		Bibelhelg: Se egen annonse, side 28!
Søndag	02. okt.	11.00	Erik Nordbø. Nattverd
Onsdag	05. okt.	19.30	Bibelgruppe

Et lite utvalg fra vårt utsalg:

Mot kveld

Undertittel: "Guds plan skal bli fullført".

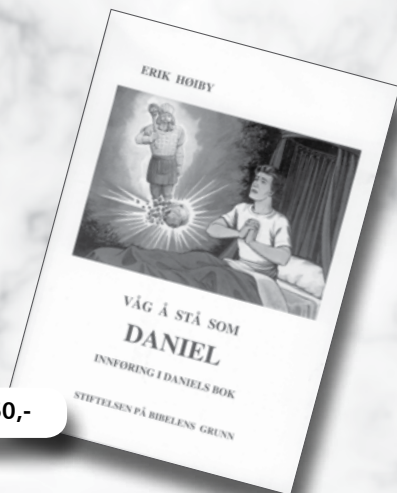
Bok av Kristian Fagerli.

Kr 150,-

Våg å stå som Daniel

Innføring i Daniels bok.

Bok av Erik Høiby.

Kr 160,-

Himmelen er vårt hjem

CD med sang av Namdal Mannskor.

Utgitt på Basunen forlag.

Kr 180,-

KONTAKTINFO

Bibelsk Tros kassettjeneste
Postboks 116, 4311 Hommersåk
E-post: olstokka@frisurf.no

Det er enkelt å bestille via våre nettsider:

www.bibelsk-tro.no

Der finner du artikler, taler, litteratur og musikk

Herlige morgon

Mel. i alt

E A B7 E

Her - li - ga mor - gon som ran - dast i ti - den, E - vi - ga vår.
Sa - lig i hem - met hos Gud ef - ter stri - den, Vi - la jag får.

7 *Mel. i sopran*

A E B7

Him - me - lens har - por så nö - ga er stäm - ta, Je - sus snart si - na i

13

E A E

sky - or vill häm - ta. Äng - lar, se - ra - far rundt tro - nen oss

18

B A B7 E

vän - tar, Ock det skal bli him - mel för mig.

- Herlige morgon som randast i tiden, eviga vår.
Salig i hemmet hos Gud efter striden, vila jag får.
Himmelens harpor så nöga er stämte, Jesus snart sina i skyor vill hämta.
Änglar, serafar rundt tronen oss väntar, ock det skal bli himmel för mig.
- Då skal jag lemna den sorgtyngda jorden.
Gråta ei mer,
Plass er beredt vid det dekkade borden, Jesus jag ser.
Då skall jag betre en här kunna sjunga, Åren till honom som löste min tunga.
Då skal jag evig på livsfloden junga, ock det skal bli himmel för mig.

- Då på krystallhavets gyllande stränder, salig jag går.
Trycka med glede de sårade händer, år efter år.
Då skal ei songen om Lammet opphöra, Alle de gyllande strängorna röra.
Då skal för evigt ei jordlivet störa, ock det skal bli himmel för mig.
- Sorgen försvinnar, fullkommelig glädje, äger jag der.
Säden som sädde med tårer her nede, bergat då är.
Skarorna samlas från vester och öster.
Då skall jag höra de himmelska röster.
Å hur denn tanken i striden mig tröster, ock det skall bli himmel för mig.